

Четврта књига Мојсијева која се зове Бројеви

Број способних људи за борбу у Израиљу.

¹ Још рече Господ Мојсију у пустињи синајској у шатору од састанка први дан другог месеца друге године по изласку њиховом из земље мисирске, говорећи:

² Избројте сав збор синова Израиљевих по породицама њиховим и по домовима отаца њихових и по именима њиховим, све мушкиње, главу по главу,

³ од двадесет година и више, све који могу ићи на војску у Израиљу, избројте их по четама њиховим ти и Арон;

⁴ а с вама нека буде по један човек од сваког племена, који је поглавар у дому отаца својих.

⁵ А ово су имена људи који ће бити с вама: од племена Рувимовог Елисур син Седијуров;

⁶ од Симеуновог Саламило син Сурисадајев;

⁷ од Јудиног Насон син Аминадавов;

⁸ од Исахаровог Натанаило син Согаров;

⁹ од Завулоновог Елијав Син Хелонов;

¹⁰ од синова Јосифових: од племена Јефремовог Елисама син Емијудов; од Манасијиног Гамалило син Фадасуров;

¹¹ од Венијаминовог Авидан син Гадеонијев;

¹² од Дановог Ахијезер син Амисадајев;

¹³ од Асировог Фагаило син Ехранов;

¹⁴ од Гадовог Елисаф син Рагуилов;

¹⁵ од Нефталимовог Ахиреј син Енанов.

16 То су који се сазиваху на збор, кнезови у племенима отаца својих, хиљадници Израилјеви.

17 И узе Мојсије и Арон те људе, који бише именовани.

18 И сабраше сав збор први дан другог месеца, и преписаше их по породицама њиховим и по домовима отаца њихових и по именима њиховим од двадесет година и више, главу по главу.

19 Како беше Господ заповедио Мојсију, тако их изброја у пустињи синајској.

20 И беше синова првенца Израилјевог Рувима, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се изброја по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

21 беше их избројаних од племена Рувимовог четрдесет и шест хиљада и пет стотина.

22 Синова Симеунових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се изброја по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

23 беше их избројаних од племена Симеуновог педесет и девет хиљада и три стотине.

24 Синова Гадових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

25 беше их избројаних од племена Гадовога четрдесет и пет хиљада, шест стотина и педесет.

26 Синова Јудиних, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од

двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

²⁷ беше их избројаних од племена Јудиног седамдесет и четири хиљаде и шест стотина.

²⁸ Синова Исахарових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

²⁹ беше их избројаних од племена Исахаровог педесет и четири хиљаде и четири стотине.

³⁰ Синова Завулонових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

³¹ беше их избројаних од племена Завулоновог педесет и седам хиљада и четири стотине.

³² Од синова Јосифових: синова Јефремових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

³³ беше их избројаних од племена Јефремовог четрдесет хиљада и пет стотина.

³⁴ Синова Манасијиних, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

³⁵ беше их избројаних од племена Манасијиног тридесет и две хиљаде и двеста.

³⁶ Синова Венијаминових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од

двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

³⁷ беше их избројаних од племена Венијаминовог тридесет и пет хиљада и четири стотине.

³⁸ Синова Данових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

³⁹ беше их избројаних од племена Дановог шездесет две хиљаде и седам стотина.

⁴⁰ Синова Асирових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

⁴¹ беше их избројаних од племена Асировог четрдесет и једна хиљада и пет стотина.

⁴² Синова Нефталимових, рода њиховог по породицама њиховим и по домовима отаца њихових, кад се избројаше по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

⁴³ беше их избројаних од племена Нефталимовог педесет и три хиљаде и четири стотине.

⁴⁴ Ово су они које Мојсије и Арон избројаше с кнезовима израиљским, с дванаест људи, који беху по један за сваки дом отаца својих.

⁴⁵ И свега беше синова Израиљевих избројаних по домовима отаца својих од двадесет година и више, свих што могаху ићи на војску,

⁴⁶ беше их избројаних шест стотина и три хиљаде и пет стотина и педесет.

⁴⁷ Али Левити по племену отаца својих не бише бројани међу њих.

⁴⁸ Јер Господ рече Мојсију говорећи:

⁴⁹ Племена Левијевог немој бројати, нити број њихов саставити са синовима Израиљевим.

⁵⁰ Него постави Левите над шатором од сведочанства и над свим посуђем у њему и над свим што припада њему; они нека носе шатор и све посуђе његово, нека служе у њему, и стају око шатора.

⁵¹ И кад се шатор крене, нека га сложе Левити; и кад шатор стане, онда нека га разапну Левити. А ко би други приступио да се погуби.

⁵² И синови Израиљеви нека стају сваки у свом логору и сваки код своје заставе по четама својим.

⁵³ А Левити нека стају око шатора од сведочанства, да не дође гнев на збор синова Израиљевих; и нека Левити раде шта треба око шатора од сведочанства.

⁵⁴ И учинише синови Израиљеви како Господ заповеди, све тако учинише.

2

Распоред племена у околу.

¹ Потом рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

² Синови Израиљеви нека стају у око сваки код своје заставе са знаком дома отаца својих, према шатору од састанка унаоколо.

³ С истока нека стаје у око застава војске Јудине по четама својим с војводом синова Јудиних Насоном сином Аминадавовим;

⁴ а у војсци његовој седамдесет и четири хиљаде и шест стотина избројаних.

⁵ А до њега нека стаје у логор племе Исахарово с војводом синова Исахарових Натанаилом, сином Согаровим;

⁶ а у војсци његовој педесет и четири хиљаде и четири стотине избројаних.

⁷ Па онда племе Завулоново с војводом синова Завулонових Елијавом, сином Хелоновим;

⁸ а у војсци његовој педесет и седам хиљада и четири стотине избројаних.

⁹ Свега избројаних у војсци Јудиној сто и осамдесет и шест хиљада и четири стотине по четама њиховим. Они нека иду напред.

¹⁰ А застава војске Рувимове по четама својим нека буде с југа, с војводом синова Рувимових Елисуром сином Седијуровим;

¹¹ а у војсци његовој четрдесет и шест хиљада и пет стотина избројаних.

¹² А до њега нека стаје у логор племе Симеуново с војводом синова Симеунових Саламилом сином Сурисадајевим;

¹³ а у војсци његовој педесет и девет хиљада и три стотине избројаних.

¹⁴ Па онда племе Гадово с војводом синова Гадових Елисафом, сином Рагуиловим;

¹⁵ а у војсци његовој четрдесет и пет хиљада и шест стотина и педесет избројаних.

¹⁶ А свега избројаних у војсци Рувимовој сто и педесет и једна хиљада и четири стотине и педесет по четама њиховим. И они нека иду други.

¹⁷ Потом нека иде шатор од састанка с војском синова Левијевих усред остале војске; како у логор стају тако нека и иду, сваки својим редом под својом заставом.

¹⁸ Застава војске Јефремове по четама својим нека буде са запада, с војводом синова Јефремових Елисамом сином Емијудовим;

¹⁹ а у војсци његовој четрдесет хиљада и пет стотина избројаних.

²⁰ А до њега племе Манасијино с војводом синова Манасијиних, Гамалилом, сином Фадасуровим;

²¹ а у његовој војсци тридесет и две хиљаде и двеста избројаних.

²² Па онда племе Венијаминово с војводом синова Венијаминових, Авиданом сином Гадеонијевим;

²³ а у војсци његовој тридесет и пет хиљада и четири стотине избројаних.

²⁴ А свега избројаних у војсци Јефремовој сто и осам хиљада и сто по четама њиховим. И они нека иду трећи.

²⁵ Застава војске Данове по четама својим нека буде са севера с војводом синова Данових Ахијезером, сином Амисадајевим;

²⁶ а у војсци његовој шездесет и две хиљаде и седам стотина избројаних.

²⁷ А до њега нека стаје у логор племе Асирово с војводом синова Асирових Фагаилом, сином Ехрановим;

²⁸ а у војсци његовој четрдесет и једна хиљада и пет стотина избројаних.

²⁹ За њима племе Нефталимово с војводом синова Нефталимових Ахирејем, сином Енановим;

³⁰ а у његовој војсци педесет и три хиљаде и четири стотине избројаних.

³¹ А свега избројаних у војсци Дановој сто и педесет и седам хиљада и шест стотина. И они

нека иду најпосле уза заставе своје.

³² То су синови Израилјеви који бише избројани по домовима отаца својих. Свега избројаних у целој војсци по четама њиховим шест стотина и три хиљаде и пет стотина и педесет.

³³ Али Левити не бише бројани међу синове Израилјеве, као што Господ беше заповедио Мојсију.

³⁴ И учинише синови Израилјеви све; како заповеди Господ Мојсију, тако стајаху у логор, и тако иђаху сваки по породици својој и по дому отаца својих.

3

Аронова породица. Служба и племена Левита. Откупљивање првенца.

¹ А ово је племе Ароново и Мојсијево, кад Господ говори с Мојсијем на гори синајској.

² И ово су имена синова Аронових: првенац Надав, па Авијуд и Елеазар и Итамар.

³ То су имена синова Аронових, свештеника, који бише помазани и посвећени да врше службу свештеничку.

⁴ Али погibe Надав и Авијуд пред Господом, кад принесоше огањ туђ пред Господом у пустињи синајској; и не имаше деце; зато Елеазар и Итамар отпављаху службу свештеничку за живота Арона, оца свог.

⁵ А Господ рече Мојсију говорећи:

⁶ Кажи нека приступи племе Левијево, и постави га пред Ароном свештеником да му служи,

⁷ и да раде за њ и за сав збор пред шатором од састанка служећи шатору,

⁸ и да чувају све посуђе у шатору од састанка, и да страже за синове Израилеве служећи шатору.

⁹ Па ћеш дати Левите Арону и синовима његовим; они су даровани њему између синова Израилевих.

¹⁰ А Арона и синове његове постави да врше свештеничку службу своју; ако ли би ко други приступио, да се погуби.

¹¹ Још рече Господ Мојсију говорећи:

¹² Ево узех Левите између синова Израилевих за све првенце што отварају материцу међу синовима Израилевим; зато ће моји бити Левити.

¹³ Јер је мој сваки првенац; од оног дана када побих све првенце у земљи мисирској, посветих себи сваког првенца у Израиљу од човека до живинчета; моји ће бити; ја сам Господ.

¹⁴ Још рече Господ Мојсију у пустињи синајској говорећи:

¹⁵ Изброј синове Левијеве по домовима отаца њихових, по породицама њиховим, све мушкиње од месеца дана и више изброј.

¹⁶ И Мојсије их изброја по заповести Господњој, како му би заповеђено.

¹⁷ И беху синови Левијеви по имену ови: Гирсон и Кат и Мерарије.

¹⁸ А ово су имена синова Гирсонових по породицама њиховим: Ловеније и Семеј.

¹⁹ А синови Катови по породицама својим: Амрам и Исар, Хеврон и Озило.

²⁰ А синови Мераријеви по породицама својим: Малије и Мусије. То су породице левитске по домовима отаца својих.

²¹ Од Гирсона породица Ловенијева и породица Семејева. То су породице Гирсонове.

²² А избројаних међу њима, кад се изброја све мушкиње од месеца дана и више, беше их избројаних свега седам хиљада и пет стотина.

²³ Породице Гирсонове стајаху у логор иза шатора са запада.

²⁴ А старешина од дома отачког у породицама Гирсоновим беше Елисаф, син Даилов.

²⁵ А синови Гирсонови чуваху у шатору од састанка шатор и наслон, покривач његов и завес на вратима шатора од састанка,

²⁶ и завесе од трема и завес на вратима од трема што је око шатора и око олтара, и ужа његова за сваку потребу његову.

²⁷ А од Ката беше породица Амрамова и породица Исарова и породица Хевронова и породица Озилова. То су породице Катове.

²⁸ Свега мушкиња од месеца дана и више беше на број осам хиљада и шест стотина, који служаху око светиње.

²⁹ Породице синова Катових стајаху у логор поред шатора с југа.

³⁰ А старешина од дома отачког у породицама Катовим беше Елисафан, син Озилов.

³¹ А они чуваху ковчег и сто и свећњак и олтар и посуђе у светињи којим служе, и завес, и све што припада к њему.

³² А старешина над старешинама левитским беше Елеазар, син Арона свештеника, постављен над онима који чувају светињу.

³³ А од Мерарија беше породица Малијева и породица Мусијева. То су породице Мераријеве.

³⁴ И беше их избројаних, кад се изброја све мушкиње од месеца дана и више, шест хиљада и двеста.

³⁵ А старешина од дома отачког у породицама Мераријевим беше Сурило син Авихејев; они стајаху у логор поред шатора са севера.

³⁶ И синови Мераријеви чуваху даске од шатора и преворнице његове и ступце његове и стопице његове и све справе његове и све што к њему припада,

³⁷ и ступце од трема унаоколо и стопице њихове и коље и ужа њихова.

³⁸ А пред шатором од састанка с истока стајаху у логор Мојсије и Арон и синови његови чувајући светињу за синове Израиљеве; а да ко други приступи, погинуо би.

³⁹ А свега Левита кад их изброја Мојсије и Арон по заповести Господњој по породицама њиховим, свега мушкиња од месец дана и више, беше двадесет и две хиљаде.

⁴⁰ И Господ рече Мојсију: Изброј све првенце мушке међу синовима Израиљевим од месеца дана и више, и сабери број имена њихових.

⁴¹ И узми Левите за мене (ја сам Господ) место свих првенаца међу синовима Израиљевим, и стоку левитску место свих првенаца од стоке синова Израиљевих.

⁴² И изброја Мојсије како му заповеди Господ, све првенце међу синовима Израиљевим;

⁴³ и свега првенаца мушких, кад се избројаше по именима од једног месеца и више, беше избројаних двадесет и две хиљаде и двеста и седамдесет и три.

⁴⁴ И Господ рече Мојсију говорећи:

⁴⁵ Узми Левите место свих првенаца међу синовима Израиљевим и стоку левитску место стоке њихове, да буду моји Левити; ја сам Господ.

⁴⁶ А да се откупе они двеста и седамдесет и три, што има првенаца међу синовима Израилљевим више него Левита,

⁴⁷ узми по пет сикала од главе; узми по светом сиклу (а у тај сикал иде двадесет gera).

⁴⁸ И подај те новце Арону и синовима његовим, откуп за оне који прелазе број њихов.

⁴⁹ И узе Мојсије откуп од оних који осташе преко оних који бише промењени за Левите.

⁵⁰ И узе новце од првенаца синова Израилљевих, хиљаду и триста и шездесет и пет сикала, по светом сиклу.

⁵¹ И даде Мојсије тај откуп Арону и синовима његовим по заповести Господњој, као што заповеди Господ Мојсију.

4

Друга наређења за Левите. Бројење Левита.

¹ Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

² Изброј синове Катове између синова Левијевих по породицама њиховим и по домовима отаца њихових.

³ Од тридесет година и више до педесете све који су за посао да могу радити послове у шатору од састанка.

⁴ А ово ће бити посао синовима Катовим у шатору од састанка у светињи над светињама:

⁵ Кад полази војска, доћи ће Арон са синовима својим, и скинуће завес с врата, и покриће њим ковчег од сведочанства.

⁶ Па ће по њему прострети покривач од кожа јазавичијих, и одозго ће прострети простирач од саме порфире, и провући ће му полуге.

⁷ И по столу за хлебове постављене нека простру простирач од порфире, и нека метну на

њ зделе и чаше и ведро и котлиће, и хлеб свагда нека је на њему.

⁸ Па врх тога нека простру простирач од црвца, и нека покрију покривачем од кожа јазавичијих, и нека му провуку полуге.

⁹ И нека узму простирач од порфире и покрију свећњак и жишке његове и усекаче његове лопатице његове и све судове за уље, којима служе око њега.

¹⁰ И нека га са свим справама његовим завију у покривач од кожа јазавичијих, и метну га на полуге.

¹¹ И по златном олтару нека простру простирач од порфире и покрију га покривачем од кожа јазавичијих, и провуку му полуге.

¹² И нек узму све справе за службу, којима служе у светињи, и нека их метну у простирач од порфире и завију у покривач од кожа јазавичијих, и метну на полуге.

¹³ И нека омету пепео с олтара и по олтару простру простирач од скерлета,

¹⁴ и нека метну на њ све справе његове, којима служе на њему, машице, виљушке, лопатице и котлиће и све справе за олтар, и нека га покрију покривачем од кожа јазавичијих, па му провуку полуге.

¹⁵ И кад то сврши Арон и синови његови и завију светињу и све справе за светињу, да пође војска, онда нека дођу синови Катови да носе, али нека се не дотакну ниједне ствари свете, да не погину. То је посао синова Катових у шатору од састанка.

¹⁶ А Елеазар, син Арона свештеника, нека се стара за уље за видело, и за кад мирисни, и за жртву свагдашњу, и за уље помазања, нека пази на сав шатор и на све што је у њему, на светињу и на посуђе њено.

¹⁷ И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

¹⁸ Немојте да се истреби колена породица Катових између Левита;

¹⁹ него им учините ово да би остали живи и не би помрли кад приступају к светињи над светињама: Арон и синови његови нека дођу и одреде свакоме шта ће који радити и шта ће носити.

²⁰ А они нека не долазе да гледају кад се завијају свете ствари, да не помру.

²¹ Опет рече Господ Мојсију говорећи:

²² Изброј и синове Гирсонове по домовима отаца њихових и по породицама њиховим.

²³ Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

²⁴ Ово је посао породицама Гирсоновим шта ће радити и носити:

²⁵ Нека носе завесе од наслона и шатор од састанка, покривач његов и покривач од кожа јазавичијих што је одозго на њему, и завес на уласку у шатор од састанка,

²⁶ и завесе од трема и завес на вратима од трема што је око шатора и око олтара, и ужа њихова и све посуђе за службу њихову и шта год треба око тога радити нека раде.

²⁷ По наредби Ароновој и синова његових нека бива сва служба синова Гирсонових за све што ће носити и што ће радити, и оставите им нека чувају све што су дужни носити.

²⁸ То је служба породица синова Гирсонових у шатору од састанка; а Итамар син Арона свештеника нека управља њима.

²⁹ Изброј и синове Мераријеве по породицама њиховим и по домовима отаца њихових,

³⁰ од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

³¹ А ово им је дужност носити осим све службе њихове у шатору од састанка: даске од шатора и преворнице његове и ступце његове и стопице његове,

³² и ступце од трема унаоколо, и стопице њихове и коље њихово, и ужа њихова, и све справе њихове, и шта год треба за те ствари; а поименце избројте све справе што ће они носити.

³³ То је служба породица синова Мераријевих што су дужни радити у шатору од састанка под руком Итамара, сина Арона свештеника.

³⁴ И изброја Мојсије и Арон с кнезовима народним синове Катове по породицама њиховим и по домовима отаца њихових,

³⁵ од тридесет година и више до педесет година све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

³⁶ И беше их избројаних по породицама њиховим две хиљаде и седам стотина и педесет.

³⁷ То су избројани из породица Катових што беху за службу у шатору од састанка, које изброја Мојсије и Арон, као што заповеди Господ преко Мојсија.

³⁸ А синова Гирсонових по породицама њиховим и по домовима отаца њиховим и по домовима отаца њихових беше избројаних,

³⁹ од тридесет година и више до педесет година, свих што беху за службу да служе у шатору од састанка,

⁴⁰ беше их избројаних по породицама њиховим и по домовима отаца њихових две хиљаде и шест стотина и тридесет.

⁴¹ То су избројани из породица синова Гирсонових, што беху за службу у шатору од састанка, које изброја Мојсије и Арон по заповести Господњој.

⁴² А из породица синова Мераријевих по породицама њиховим и по домовима отаца њихових беше избројаних,

⁴³ од тридесет година и више до педесет година, свих што беху за службу да служе у шатору од састанка,

⁴⁴ беше их избројаних по породицама њиховим три хиљаде и двеста.

⁴⁵ То су избројани из породица синова Мераријевих, које изброја Мојсије и Арон као што заповеди Господ преко Мојсија.

⁴⁶ А свега беше избројаних Левита, које изброја Мојсије и Арон с кнезовима Израиљевим по породицама њиховим и по домовима отаца њихових,

⁴⁷ од тридесет година и више до педесет година, што беху за службу да служе и да носе у шатору од састанка,

⁴⁸ свега их беше избројаних осам хиљада и пет стотина и осамдесет.

⁴⁹ Како Господ заповеди преко Мојсија, бише избројани, сваки за оно што треба да ради и да носи; и избројани бише они које је Господ заповедио Мојсију да се изброје.

5

Одвајање нечистих. Жртва за грех због неверности. Дар за љубавну сумњу и вода проклетства.

¹ И рече Господ Мојсију говорећи:

² Заповеди синовима Израиљевим нека истерају из логора све губаве и све којима тече семе и све који су се оскврнили о мртваца,

³ био човек или жена, истерајте, иза логора истерајте их, да не скврне логора онима међу којима наставам.

⁴ И учинише тако синови Израиљеви, и истераше их из логора, како Господ каза Мојсију, тако учинише синови Израиљеви.

⁵ Још рече Господ Мојсију говорећи:

⁶ Реци синовима Израиљевим: Човек или жена кад учини какав грех људски, те згреши Господу, и буде она душа крива,

⁷ тада нека признаду грех који су учинили, и ко је крив нека врати цело чим је крив и нек дометне одозго пети део и да ономе коме је скривио.

⁸ И ако онај нема никога коме би припала накнада за штету, нека се да Господу и нека буде свештенику осим овна за очишћење којим ће га очистити.

⁹ Тако и сваки принос између свих ствари које посвећују синови Израиљеви и доносе свештенику, његов нека буде;

¹⁰ и шта год ко посвети, нека је његово, и шта год ко да свештенику, нека је његово.

¹¹ Још рече Господ Мојсију говорећи:

¹² Кажи синовима Израиљевим и реци им: Чија би жена застранила те би му згрешила,

¹³ и други би је облежао, а муж њен не би знао, него би она затајила да се оскврнила, и не би било сведока на њу, нити би се затекла,

¹⁴ а њему би дошла сумња љубавна, те би из љубави сумњао на своју жену, а она би била оскврњена; или би му дошла сумња љубавна те би из љубави сумњао на своју жену, а она не би била оскврњена,

¹⁵ онда нека муж доведе жену своју к свештенику, и нека донесе за њу принос њен, десети део ефе брашна јечменог, али нека га не полије уљем и нека не метне на њ када, јер је принос за сумњу љубавну, дар за спомен да се спомене грех.

¹⁶ И нека је свештеник приведе и постави пред Господом.

¹⁷ И нека узме свештеник свете воде у суд земљани; и праха с пода у шатору нека узме и успе у воду.

¹⁸ И поставивши свештеник жену пред Господом нека јој открије главу и метне јој на руке дар за спомен који је дар за сумњу љубавну; а свештеник нека држи у руци својој горку воду, која носи проклетство.

¹⁹ И нека свештеник закуне жену, и рече јој: Ако није нико спавао с тобом, и ако ниси застранила од мужа свог на нечистоту, нека ти не буде ништа од ове воде горке, која носи проклетство.

²⁰ Ако ли си застранила од мужа свог и оскврнила се, и когод други осим мужа твог спавао с тобом,

²¹ тада свештеник заклињући жену нека је прокуне и рече жени: Да те Господ постави за уклон и за клетву у народу твојем учинивши да ти бедро падне а трбух отече.

²² И нека ти ова вода проклета уђе у црева да ти отече трбух и да ти бедро падне. А жена нека рече: Амин, амин.

²³ Тада нека напише свештеник те клетве у књигу, и нека их спере водом горком.

²⁴ И нека да жени да се напије горке воде проклете да уђе у њу вода проклета и буде горка.

²⁵ И нека узме свештеник из руку жени дар за сумњу љубавну, и обрне дар пред Господом и принесе га на олтару.

²⁶ И нека узме свештеник у шаку од дара њеног спомен, и запали на олтару, па онда нека да жени воду да попије.

²⁷ А кад јој да воду да пије, ако се буде оскврнила и учинила неверу мужу свом, онда ће ући вода проклета у њу и постаће горка, и трбух ће јој отећи и спасти бедро, и она ће жена постати уклон у народу свом.

²⁸ Ако ли се не буде оскврнила жена, него буде чиста, неће јој бити ништа и имаће деце.

²⁹ Ово је закон за сумњу љубавну, кад жена застрани од мужа свог и оскврни се;

³⁰ или кад коме дође сумња љубавна те посумња из љубави на жену своју и постави је пред Господом и сврши јој свештеник све по овом закону.

³¹ И муж да је прост од греха, али жена да носи своје безакоње.

6

Закон о Назирејима. Благослов.

¹ Још рече Господ Мојсију говорећи:

² Реци синовима Израиљевим, и кажи им: Кад човек или жена учини завет назирејски, да буде назиреј Господу,

³ нека се уздржава од вина и силовитог пића, и нека не пије оцта винског ни оцта од силовитог

пића нити каквог пића од грожђа и нека не једе грожђа ни новог ни сувог.

⁴ Докле год траје његово назирејство нека не једе ништа од винове лозе, ни зрна ни љуске.

⁵ Докле траје његово назирејство, нека му бритва не пређе преко главе; докле се не наврше дани за које се учинио назиреј Господу, нека буде свет и нека оставља косу на глави својој.

⁶ Докле трају дани за које се учинио назиреј Господу, нека не приступа к мртвацу.

⁷ Ни за оцем својим ни за матером својом ни за братом својим ни за сестром својом, нека се за њима не скврни кад умру; јер је назирејство Бога његовог на глави његовој.

⁸ Докле год траје назирејство његово, свет је Господу.

⁹ Ако ли би ко умро до њега на пречац, те би оскврнио назирејство главе његове, нека обрије главу своју у дан чишћења свог, седми дан нека је обрије.

¹⁰ А осми дан нека донесе две грлице или два голубића свештенику на врата шатора од састанка.

¹¹ И свештеник нека зготови од једног жртву за грех а од другог жртву паљеницу, и нека га очисти од оног што је згрешио код мртваца; тако ће посветити главу његову у тај дан.

¹² И нека одели Господу дане назирејства свог, и донесе јагње од године за кривицу; а пређашњи дани пропадају, јер му се оскврнило назирејство.

¹³ А ово је закон за назиреје: кад се наврше дани назирејства његовог, нека дође на врата шатора од састанка.

¹⁴ И нека донесе за жртву Господу јагње мушко од године здраво за жртву паљеницу, и јагње

женско од године здраво за грех, и овна здравог за жртву захвалну.

¹⁵ И котарицу хлебова пресних, колача од белог брашна замешаних с уљем, и погача пресних намазаних уљем, с даром њиховим и с наливом њиховим.

¹⁶ А то ће свештеник принети пред Господом и учинити жртву за грех његов и жртву његову паљеницу.

¹⁷ А овна ће принети на жртву захвалну Господу с котарицом пресних хлебова; принеће свештеник и дар његов и налив његов.

¹⁸ Тада назиреј нека обрије главу свог назирејства на вратима шатора од састанка; и узевши косу назирејства свог нека је метне у огањ који је под жртвом захвалном.

¹⁹ И свештеник нека узме плеће кувано од овна и један колач пресан из котарице и једну погачу пресну, и нека метне на руке назиреју, пошто обрије назирејство своје.

²⁰ И свештеник нека обрће те ствари на жртву обртану пред Господом; то је светиња, која припада свештенику осим груди обртаних и плећа подигнутог; а после тога назиреј може пити вино.

²¹ То је закон за назиреја који се заветује, и то је принос његов Господу за назирејство његово, осим оног што би више могао учинити; какав му буде завет којим се заветује, тако нека учини осим закона свог назирејства.

²² Још рече Господ Мојсију говорећи:

²³ Реци Арону и синовима његовим и кажи: Овако благосиљајте синове Израилеве говорећи им:

²⁴ Да те благослови Господ
и да те чува!

²⁵ Да те обасја Господ лицем својим
и буде ти милостив!

²⁶ Да Господ обрати лице своје к теби
и даде ти мир!

²⁷ И нека призивају име моје на синове
Израиљеве, и ја ћу их благословити.

7

*Жртве племенских кнезова за освећивање
шатора од састанка.*

¹ И онај дан кад Мојсије сврши и подиже шатор,
и кад га помаза и освети са свим посуђем његовим
и олтар са свим посуђем његовим, кад помаза и
освети,

² донесоше кнезови Израиљеви, старешине у
домовима отаца својих, кнезови над племенима и
поглавари од оних који бише избројани,

³ донесоше прилог свој пред Господа, шест кола
покривених и дванаест волова, једна кола два
кнеза и по једног вола сваки, и донесоше пред
шатор.

⁴ А Господ рече Мојсију говорећи:

⁵ Узми то од њих да буде за службу у шатору
од састанка, и подај Левитима, свакоме према
служби његовој.

⁶ И узе Мојсије кола и волове, и даде их
Левитима.

⁷ Двоја кола и четири вола даде синовима
Гирсоновим према служби њиховој.

⁸ А остала четири кола и осам волова даде синовима Мераријевим према служби њиховој под управом Итамара, сина Арона свештеника.

⁹ А синовима Катовим не даде ништа јер им посао беше служити светињи, и ношаху на раменима.

¹⁰ И донесоше кнезови да се посвети олтар кад би помазан, донесоше кнезови прилоге своје пред олтар.

¹¹ А Господ рече Мојсију: Један кнез у један дан а други кнез у други дан нека доносе своје прилоге да се посвети олтар.

¹² И први дан донесе прилог свој Насон, син Аминадавов од племена Јудиног;

¹³ а прилог његов беше једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом; а обоје пуно брашна белог помешаног с уљем за дар.

¹⁴ Једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

¹⁵ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

¹⁶ један јарац за грех;

¹⁷ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Насона сина Аминадавовог.

¹⁸ Други дан донесе Натанило, син Согаров, кнез племена Исахаровог,

¹⁹ донесе прилог свој: једну зделу сребрну од сто и тридесет сикала, једну чашу сребрну од седамдесет сикала по сиклу светом, обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

²⁰ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

²¹ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

²² један јарац за грех;

²³ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Натанаила сина Согаровог.

²⁴ Трећи дан донесе кнез синова Завулонових, Елијав син Хелонов;

²⁵ његов прилог беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

²⁶ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

²⁷ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

²⁸ један јарац за грех;

²⁹ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елијава, сина Хелоновог.

³⁰ Четврти дан донесе кнез синова Рувимових Елисур син Седијуров;

³¹ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

³² једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

³³ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

³⁴ један јарац за грех;

³⁵ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисура, сина Седијуровог.

³⁶ Пети дан донесе кнез синова Симеунових, Саламило, син Сурисадајев;

³⁷ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

³⁸ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

³⁹ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁴⁰ један јарац за грех;

⁴¹ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Саламила сина Сурисадајевог.

⁴² Шести дан донесе кнез синова Гадових, Елисаф син Рагуилов;

⁴³ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

⁴⁴ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

⁴⁵ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁴⁶ један јарац за грех;

⁴⁷ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисафа, сина Рагуиловог.

⁴⁸ Седми дан донесе кнез синова Јефремових Елисама, син Емијудов;

⁴⁹ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

⁵⁰ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

⁵¹ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁵² један јарац за грех;

⁵³ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисаме, сина Емијудовог.

⁵⁴ Осми дан донесе кнез синова Манасијиних Гамалило, син Фадасуров;

⁵⁵ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

⁵⁶ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

⁵⁷ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁵⁸ један јарац за грех;

⁵⁹ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Гамалила, сина Фадасуровог.

⁶⁰ Девети дан донесе кнез синова Венијаминових Авидан син Гадеонијев;

⁶¹ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

⁶² једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

⁶³ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁶⁴ један јарац за грех;

⁶⁵ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Авидана, сина Гадеонијевог.

⁶⁶ Десети дан донесе кнез синова Данових Ахијезер, син Амисадајев;

⁶⁷ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

⁶⁸ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

⁶⁹ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁷⁰ један јарац за грех;

⁷¹ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахијезера сина Амисадајевог.

⁷² Једанаести дан донесе кнез синова Асирових Фагаило син Ехранов;

⁷³ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

⁷⁴ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

⁷⁵ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁷⁶ један јарац за грех;

⁷⁷ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Фагаила, сина Ехрановог.

⁷⁸ Дванаести дан донесе кнез синова Нефталимових Ахиреј син Енанов;

⁷⁹ прилог његов беше: једна здела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од

седамдесет сикала по сиклу светом, а обоје пуно белог брашна помешаног с уљем за дар;

⁸⁰ једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

⁸¹ једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

⁸² један јарац за грех;

⁸³ а за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахиреја, сина Енановог.

⁸⁴ То је прилог од кнезова Израилјевих да се посвети олтар пошто би помазан: дванаест здела сребрних, дванаест чаша сребрних, дванаест кадионица златних;

⁸⁵ свака здела сребрна од сто и тридесет сикала, и свака чаша од седамдесет сикала; свега сребра у тим судовима две хиљаде и четири стотине сикала, по сиклу светом;

⁸⁶ дванаест кадионица златних пуних када, свака кадионица од десет сикала, по сиклу светом; свега злата у кадионицама сто и двадесет сикала;

⁸⁷ свега стоке за жртву паљеницу дванаест телаца, дванаест овнова, дванаест јагањаца од године с даром својим, и јараца дванаест за грех;

⁸⁸ а свега стоке за жртву захвалну двадесет и четири вола, шездесет овнова, шездесет јараца, шездесет јагањаца од године. То је прилог да се посвети олтар, пошто би помазан.

⁸⁹ И кад Мојсије улажаше у шатор од састанка да говори пред Богом, тада чујаше глас где му говори са заклопца што беше на ковчегу од сведочанства између два херувима; и говораше му.

8

О златном свећњаку. Посвећивање и доба службе Левита.

¹ И рече Господ Мојсију говорећи:

² Кажи Арону и реци му: Кад запалиш жишке, седам жижака нека светли напред, на свећњаку.

³ И учини Арон тако, и запали жишке да светле спреда, на свећњаку, као што Господ заповеди Мојсију.

⁴ А свећњак беше скован од злата, и ступац му и цвеће сковано; по прилици коју показа Господ Мојсију тако беше начинио свећњак.

⁵ Још рече Господ Мојсију говорећи:

⁶ Узми Левите између синова Израилјевих, и очисти их.

⁷ А учини им ово да их очистиш: покропи их водом очишћења, а они нека обрију све тело своје и оперу хаљине своје, и очистиће се.

⁸ Потом нека узму теле с даром уз њега, белим брашном помешаним с уљем; и друго теле узми за грех.

⁹ Па доведи Левите пред шатор од састанка, и сазови сав збор синова Израилјевих.

¹⁰ И доведи Левите пред Господа, и нека метну синови Израилјеви руке своје на Левите.

¹¹ И Арон нека принесе Левите Господу за принос од синова Израилјевих да врше службу Господу.

¹² А Левити нека метну руке своје на главе теоцима, па принеси једно теле за грех а друго на жртву паљеницу Господу да се очисте Левити.

¹³ И постави Левите пред Ароном и синовима његовим, и принеси их за принос Господу.

¹⁴ И одвој Левите између синова Израилљевих да буду моји Левити.

¹⁵ А после нека дођу Левити да служе у шатору од састанка, кад их очистиш и принесеш за принос.

¹⁶ Јер су мени дани између синова Израилљевих; за све што отвара материцу, за све првенце између синова Израилљевих узех њих.

¹⁷ Јер је мој сваки првенац између синова Израилљевих и од људи и од стоке; онај дан кад побих све првенце у земљи мисирској, посветио сам их себи.

¹⁸ А Левите узех за све првенце синова Израилљевих.

¹⁹ И дадох Левите на дар Арону и синовима његовим између синова Израилљевих, да служе место синова Израилљевих у шатору од састанка, и да буду откуп за синове Израилљеве, да не би долазио помор на синове Израилљеве, кад би приступали к светињи синови Израилљеви.

²⁰ И учини Мојсије и Арон и сав збор синова Израилљевих Левитима све што заповеди Господ Мојсију за Левите, тако им учинише синови Израилљеви.

²¹ И очистише се Левити, и опраше хаљине своје, и принесе их Арон за принос пред Господом, и очисти их Арон да би били чисти.

²² А онда тек приступише Левити да врше службу своју у шатору од састанка пред Ароном и пред синовима његовим; као што заповеди Господ Мојсију за Левите, тако им учинише.

²³ И опет рече Господ Мојсију говорећи:

²⁴ И ово је за Левите: од двадесет и пет година и више нека ступају у службу да служе у шатору

од састанка.

²⁵ А кад коме буде педесет година, нека излази из те службе и више нека не служи.

²⁶ Али нека служи браћи својој у шатору од састанка радећи шта треба радити, а сам нека не врши службу. Тако учини Левитима за послове њихове.

9

Деца Израилјева славе пасху. Пасха за нечисте и путнике. Стуб од облака и стуб од ватре.

¹ Још рече Господ Мојсију у пустињи синајској друге године по изласку њиховом из земље мисирске првог месеца, говорећи:

² Нека славе синови Израилјеви пасху у одређено време.

³ Четрнаестог дана овог месеца увече славите је у одређено време, по свим законима и по свим уредбама њеним славите је.

⁴ И рече Мојсије синовима Израилјевим да славе пасху.

⁵ И славите пасху првог месеца четрнаестог дана увече у пустињи синајској; како беше Господ заповедио Мојсију, све онако учинише синови Израилјеви.

⁶ А беху неки који се оскврнише о мртваца те не могаху славити пасхе онај дан; и дођоше исти дан пред Мојсија и пред Арона;

⁷ и рекоше му људи они: Ми смо нечисти од мртваца; зашто да нам није слободно принети жртву Господу у време заједно са синовима Израилјевим?

⁸ А Мојсије им рече: Станите да чујем шта ће заповедити Господ за вас.

⁹ А Господ рече Мојсију говорећи:

¹⁰ Кажи синовима Израиљевим и реци: Ко би био нечист од мртваца или би био на далеком путу између вас или између вашег натражја, нека слави пасху Господу,

¹¹ другог месеца четрнаестог дана увече нека је славе с пресним хлебом и с горким зељем нека је једу.

¹² Нека не остављају од ње ништа до јутра и кости да јој не преломе, по свему закону за пасху нека је славе.

¹³ А ко је чист и није на путу, па би пропустио славити пасху, да се истреби душа она из народа свог, јер не принесе Господу жртве на време, грех свој нека носи онај човек.

¹⁴ И ако би међу вама живео странац и славио би пасху Господу, по закону и уредби за пасху нека је слави; а закон да вам је једнак и странцу и ономе ко се родио у земљи.

¹⁵ А у који дан би подигнут шатор, покри облак шатор над наслоном од сведочанства; а увече беше над шатором као огањ до јутра.

¹⁶ Тако беше једнако: облак га заклањаше, али ноћу беше као огањ.

¹⁷ И кад би се облак подигао изнад шатора, тада полажаху синови Израиљеви, а где би стао облак, онде се заустављаху синови Израиљеви.

¹⁸ По заповести Господњој полажаху синови Израиљеви, и по заповести Господњој устављаху се; докле год стајаше облак над шатором, они стајаху у логору,

¹⁹ и кад облак дуго стајаше над шатором, тада свршиваху синови Израилјеви шта треба свршивати Господу и не полажаху.

²⁰ И кад облак беше над шатором мало дана, по заповести Господњој стајаху у логору и по заповести Господњој полажаху.

²¹ Кад би, пак, облак стајао од вечера до јутра, а ујутро би се подигао облак, тада полажаху; било дању или ноћу, кад би се облак подигао, они полажаху.

²² Ако ли би два дана или месец дана или годину облак стајао над шатором, стајаху у логору синови Израилјеви и не полажаху, а како би се подигао, они полажаху.

²³ По заповести Господњој стајаху у логор, и по заповести Господњој полажаху; и свршиваху шта треба свршивати Господу, као што беше заповедио Господ преко Мојсија.

10

Употреба труба. Полазак народа из Синајске пустиње.

¹ Још рече Господ Мојсију говорећи:

² Начини себи две трубе од сребра, коване да буду; њима ћеш сазивати збор и заповедати да полази војска.

³ Кад обе затрубе, тада нека се скупља к теби сав збор на врата шатора од састанка.

⁴ А кад једна затруби, тада нека се скупљају к теби кнезови, главари од хиљада Израилјевих.

⁵ А кад затрубе потресајући, тада нека се креће логор који лежи према истоку.

⁶ А кад затрубите други пут потресајући, онда нека се креће логор који је на југу; потресајући нека се труби кад треба да пођу.

⁷ А кад сазивате збор, трубите, али не потресајући.

⁸ А нека трубе у трубе синови Аронови свештеници; то да вам је уредба вечна од колена до колена.

⁹ И кад пођете на војску у земљи својој на непријатеља који удари на вас, трубите у трубе потресајући; и Господ Бог ваш опоменуће вас се, и сачуваћете се од непријатеља својих.

¹⁰ Тако и у дан весеља свог и на празнике своје и почетке месеца својих трубите у трубе приносећи жртве своје паљенице и жртве своје захвалне, и биће вам спомен пред Богом вашим. Ја сам Господ Бог ваш.

¹¹ И у двадесети дан другог месеца друге године подиже се облак изнад шатора од сведочанства.

¹² И пођоше синови Израилјеви својим редом из пустиње синајске, и устави се облак у пустињи фаранској.

¹³ Тако пођоше први пут, као што Господ заповеди преко Мојсија.

¹⁴ И пође напред застава војске синова Јудиних у четама својим; и над војском њиховом беше Насон, син Аминадавов;

¹⁵ а над војском племена синова Исахарових Натанаило, син Согаров;

¹⁶ а над војском племена синова Завулонових Елијав, син Хелонов.

¹⁷ И сложише шатор, па пођоше синови Гирсонови и синови Мераријеви носећи шатор.

¹⁸ Потом пође застава војске синова Рувимових, а над њиховом војском беше Елисур, син Седијуров,

¹⁹ а над војском племена синова Симеунових Саламило, син Сурисадајев,

²⁰ а над војском племена синова Гадових Елисиф син Рагуилов.

²¹ И пођоше синови Катови носећи светињу, да би они подигли шатор докле ови дођу.

²² Потом пође застава војске синова Јефремових у четама својим, а над војском њиховом беше Елисама, син Емијудов,

²³ а над војском племена синова Манасијиних Гамалило син Фадасуров,

²⁴ а над војском племена синова Венијаминових Авидан син Гадеонијев.

²⁵ Најпосле пође застава војске синова Данових у четама својим, задња војска, и над војском њиховом беше Ахијезер, син Амисадајев,

²⁶ а над војском племена синова Асирових Фагаило, син Ехранов,

²⁷ а над војском племена синова Нефталимових Ахиреј, син Енанов.

²⁸ Тим редом пођоше синови Израилјеви у четама својим, и тако иђаху.

²⁹ А Мојсије рече Јоваву, сину Рагуиловом Мадиянину тасту свом: Идемо на место за које рече Господ: Вама ћу га дати. Хајде с нама, и добро ћемо ти учинити, јер је Господ обећао Израилју много добра.

³⁰ А он му рече: Нећу ићи, него идем у своју земљу и у род свој.

³¹ А Мојсије рече: Немој нас оставити, јер знаш места у пустињи где бисмо могли стајати, па нам буди вођ.

³² И ако пођеш с нама кад дође добро које ће нам учинити Господ, учинићемо ти добро.

³³ И тако пођоше од горе Господње, и иђаху три дана, и ковчег завета Господњег иђаше пред њима три дана тражећи место где би починули.

³⁴ И облак Господњи беше над њима сваки дан кад полажаху с места, где беху у логору.

³⁵ И кад полажаше ковчег, говораше Мојсије: Устани Господе, и нека се разаспу непријатељи Твоји, и нека беже испред Тебе који мрзе на Те.

³⁶ А кад се устављаше, говораше: Уврати се, Господе, к мноштву хиљада Израилљевих.

11

*Пожар у околу. Лакомост народа.
Седамдесет старешина, које проричу.
Препелице и Киврот-Атава.*

¹ После стаде се тужити народ да му је тешко; а то не би по вољи Господу; и кад Господ чу, разгневи се; и распали се на њих огањ Господњи, и сажеже крајње у логору.

² Тада завапи народ к Мојсију, а Мојсије се помоли Господу, и угаси се огањ.

³ И прозва се оно место Тавера, јер се распали на њих огањ Господњи.

⁴ А светина што беше међу њима, беше врло лакома, те и синови Израилљеви стадоше плакати говорећи: Ко ће нас нахранити меса?

⁵ Опоменусмо се риба што јеђасмо у Мисиру забадава, и краставаца и диња и лука црног и белог.

⁶ А сада посахну душа наша, нема ништа осим мане пред очима нашим.

⁷ А мана беше као семе коријандрово, а боја му беше као боја у бдела.

⁸ И излажаше народ, те купљаху, и мељаху на жрвњима или туцаху у ступама, и куваху у котлу, или мешаху погаче; а укус јој беше као укус од новог уља.

⁹ И кад падаше роса по логору ноћу, падаше с њом и мана.

¹⁰ И чу Мојсије где народ плаче у породицама својим, сваки на вратима од шатора свог; и Господ се разгневи врло, и Мојсију би тешко.

¹¹ Па рече Мојсије Господу: Зашто учини такво зло служи свом? И зашто не нађох милости пред Тобом, него метну на ме терет свега народа овог?

¹² Еда ли ја зачех сав овај народ? Еда ли га ја родих, кад ми кажеш: Изнеси га у наручју свом, као што носи дојиља дете, у ону земљу за коју си се заклео оцима њиховим.

¹³ Откуда мени меса да дам свему овом народу? Јер плачу преда мном говорећи: Дај нам меса да једемо.

¹⁴ Не могу ја сам носити сав народ овај, јер је тешко за мене.

¹⁵ Ако ћеш тако чинити са мном, убиј ме боље, ако сам нашао милост пред Тобом, да не гледам зло своје.

¹⁶ А Господ рече Мојсију: Сабери ми седамдесет људи између старешина Израилјевих, које знаш да су старешине народу и управитељи његови, и доведи их к шатору од састанка, нека онде стану с тобом.

17 Тада ћу сићи и говорити онде с тобом, и узећу од духа који је на теби и метнућу на њих, да носе с тобом терет народни и да не носиш ти сам.

18 А народу реци: Приправите се за сутра да једете меса, јер плакасте да Господ чу, и рекосте: Ко ће нас нахранити меса? Јер нам добро беше у Мисиру. Даће вам, дакле, Господ меса и јешћете.

19 Нећете јести један дан, ни два дана, ни пет дана, ни десет дана, ни двадесет дана;

20 него цео месец дана, докле вам на нос не удари и не огади вам се, зато што одбацисте Господа који је међу вама и плакасте пред Њим говорећи: Зашто изиђосмо из Мисира?

21 А Мојсије рече: Шест стотина хиљада пешака има народа, у коме сам, па Ти кажеш: Даћу им меса да једу цео месец дана.

22 Еда ли ће им се поклати овце и говеда да им достане? Или ће им се покупити све рибе морске да им буде доста?

23 А Господ рече Мојсију: Зар рука Господња неће бити довољна? Видећеш хоће ли бити шта ти рекох или неће.

24 И Мојсије изиђе и рече народу речи Господње; и сабра седамдесет људи између старешина народних, и постави их око шатора.

25 И Господ сиђе у облаку и говори к њему, и узевши од духа који беше на њему метну на оних седамдесет људи старешина; и кад дух дође на њих, пророковаху, али више никад.

26 А два човека осташе у логору, једном беше име Елдад, а другом Модад, на које дође дух, јер и они беху записани, али не дођоше к шатору, и стадоше пророковати у логору.

27 И дотрча момак, те јави Мојсију говорећи: Елдад и Модад пророкују у логору.

²⁸ А Исус, син Навин, слуга Мојсијев, један од момака његових, рече говорећи: Мојсије, господару мој, забрани им.

²⁹ А Мојсије му одговори: Зар завидиш мене ради? Камо да сав народ Господњи постану пророци и да Господ пусти дух свој на њих!

³⁰ Потом се врати Мојсије у логор са старешинама Израилљевим.

³¹ Тада се подиже ветар од Господа, и потеря од мора препелице, и разасу их по логору на дан хода одовуда и на дан хода одонуда око логора, на два лакта од земље.

³² И уставши народ цео онај дан и сву ноћ и цео други дан купљаше препелице: и ко накупи најмање накупи десет гомора; и повешаше их себи редом око логора.

³³ Али месо још им беше у зубима, јоште га не поједоше, а Господ се разгневи на народ и удари Господ народ помором врло великим.

³⁴ И прозва се оно место Киврот-Атава јер онде укопаше народ који се беше полакомио.

³⁵ И пође народ од Киврот-Атаве у Асирот, и стадоше у Асироту.

12

Марија, која је гунђала, огубави се.

¹ И стадоше викати Марија и Арон на Мојсија ради жене Мадијанке, којом се ожени, јер се ожени Мадијанком.

² И рекоше: Зар је само преко Мојсија говорио Господ? Није ли говорио и преко нас? И то чу Господ.

³ А Мојсије беше човек врло кротак мимо све људе на земљи.

⁴ И одмах рече Господ Мојсију и Арону и Марији: Дођите вас троје у шатор од састанка. И отидоше њих троје.

⁵ Тада сиђе Господ у ступу од облака, стаде на вратима од шатора. И викну Арона и Марију, и дођоше обоје.

⁶ И рече им: Чујте сада речи моје: пророк кад је међу вама, ја ћу му се Господ јављати у утвари и говорићу с њим у сну.

⁷ Али није такав мој слуга Мојсије, који је веран у свем дому мом.

⁸ Њему говорим из уста к устима, и он ме гледа доиста, а не у тами нити у каквој прилици Господњој. Како се дакле не побојасте викати на слугу мог, на Мојсија?

⁹ И гнев се Господњи распали на њих, и Он отиде.

¹⁰ И облак се подиже са шатора; и гле, Марија беше губава, бела као снег. И Арон погледа Марију, а она губава.

¹¹ Тада рече Арон Мојсију: Господару, молим те, не међи на нас греха овог, јер лудо учинисмо и згрешисмо.

¹² Немој да ова буде као мртво дете, коме је месо пола труло кад излази из утробе мајке своје.

¹³ И вапи Мојсије ка Господу говорећи: Боже, молим Ти се, исцели је.

¹⁴ А Господ одговори Мојсију: Да јој је отац њен плуноу у лице, не би ли се стидела седам дана? Нека буде одлучена седам дана изван логора, а после нека буде опет примљена.

¹⁵ Тако би Марија одлучена изван логора седам дана; и народ не пође оданде докле Марија не би опет примљена.

13

У земљу се Хананску шаљу уходе; они се враћају и застрашују народ.

¹ А потом пође народ од Асирота, и стадоше у пустињи фаранској.

² И Господ рече Мојсију говорећи:

³ Пошљи људе да уходе земљу хананску, коју ћу дати синовима Израиљевим; по једног човека од сваког племена отаца њихових пошљите, све главаре између њих.

⁴ И посла их Мојсије из пустиње фаранске по заповести Господњој; и сви људи беху главари синова Израиљевих.

⁵ А ово су им имена: од племена Рувимовог Самуило син Захуров;

⁶ од племена Симеуновог Сафат син Сурин;

⁷ од племена Јудиног Халев син Јефонијин;

⁸ од племена Исахаровог Игал син Јосифов;

⁹ од племена Јефремовог Авсије син Навин;

¹⁰ од племена Венијаминовог Фалтије син Рафујев;

¹¹ од племена Завулоновог Гудило син Судин;

¹² од племена Јосифовог, од племена Манасијиног Гадије син Сусин;

¹³ од племена Дановог Амило син Гамалин.

¹⁴ Од племена Асировог Сатур син Михаилов;

¹⁵ од племена Нефталимовог Навија син Савин;

¹⁶ од племена Гадовог Гудило син Махилов.

¹⁷ То су имена људима које посла Мојсије да уходе земљу. И назва Мојсије Авсија сина Навиног Исус.

¹⁸ И шаљући их Мојсије да уходе земљу хананску рече им: идите овуда на југ, па изиђите на гору;

¹⁹ и видите земљу каква је и какав народ живи у њој, је ли јак или слаб, је ли мали или велик;

²⁰ и каква је земља у којој живи, је ли добра или рђава; и каква су места у којима живи, еда ли под шаторима или у тврдим градовима;

²¹ и каква је сама земља, је ли родна или неродна, има ли у њој дрвета или нема; будите слободни, и узмите рода оне земље. А тада беше време првом грожђу.

²² И отишавши уходише земљу од пустиње синске до Реова како се иде у Емат.

²³ И отидоше на југ, и дођоше до Хеврона, где беху Ахиман и Сесије и Телиман, синови Енакови. А Хеврон беше сазидан на седам година пре Соана мисирског.

²⁴ Потом дођоше до потока Есхола, и онде одсекоше лозу с гроздом једним, и понесоше га двојица на моци; тако и шипака и смокава.

²⁵ И прозва се оно место поток Есхол од грозда, који онде одсекоше синови Израилјеви.

²⁶ И после четрдесет дана вратише се из земље коју уходише.

²⁷ И вративши се дођоше к Мојсију и Арону и ка свему збору синова Израилјевих у пустињу фаранску, у Кадис; и приповедише њима и свему збору ствар, и показаше им род оне земље.

²⁸ И приповедајући им рекоше: Идосмо у земљу у коју си нас послао; доиста тече у њој млеко и мед, и ево рода њеног.

²⁹ Али је јак народ који живи у оној земљи, и градови су им тврди и врло велики; а видесмо онде и синове Енакове.

³⁰ Амалик живи на јужној страни; а Хетеји и Јевусеји и Амореји живе у планини, а Хананеји

живе на мору и на Јордану.

³¹ А Халев утишаваше народ пред Мојсијем; и говораше: хајде да идемо да је узмемо, јер је можемо покорити.

³² Али други људи који идоше с њим говораху: Не можемо ићи на онај народ, јер је јачи од нас.

³³ И просуше зао глас о земљи коју уходише међу синовима Израиљевим говорећи: Земља коју прођосмо и уходисмо земља је која прождире своје становнике, и сав народ који видесмо у њој јесу људи врло велики.

³⁴ Видесмо онде и дивове, синове Енакове, рода дивовског, и чињаше нам се да смо према њима као скакавци, такви се и њима чињасмо.

14

Народ гунђа и бива кажњен.

¹ Тада се подиже сав збор и стаде викати, и народ плакаше ону ноћ.

² И викаху на Мојсија и на Арона сви синови Израиљеви; и сав збор рече им: Камо да смо помрли у земљи мисирској или да помремо у овој пустињи!

³ Зашто нас води Господ у ту земљу да изгинемо од мача, жене наше и деца наша да постану робље? Није ли боље да се вратимо у Мисир?

⁴ И рекоше међу собом: Да поставимо старешину, па да се вратимо у Мисир.

⁵ Тада Мојсије и Арон падоше ничице пред свим збором синова Израиљевих.

⁶ А Исус син Навин и Халев син Јефонијин између оних што уходише земљу раздреше хаљине своје,

⁷ и рекоше свему збору синова Израилѐвих говорећи: Земља коју прођосмо и уходисмо, врло је добра земља.

⁸ Ако смо мили Господу, Он ће нас одвести у ту земљу, и даће нам је; а то је земља у којој тече млеко и мед.

⁹ Само се не одмећите Господа, и не бојте се народа оне земље; јер их можемо појести; одступио је од њих заклон њихов, а с нама је Господ, не бојте их се.

¹⁰ Тада рече сав збор да их побију камењем; али се показа слава Господња свим синовима Израилѐвим у шатору од састанка.

¹¹ И рече Господ Мојсију: Докле ће ме вређати тај народ? Кад ли ће ми веровати после толиких знака што сам учинио међу њима?

¹² Ударићу га помором, и расућу га; а од тебе ћу учинити народ велик и јачи од овог.

¹³ А Мојсије рече Господу: Али ће чути Мисирци, између којих си извео овај народ силом својом,

¹⁴ и рећи ће с људима ове земље, који су чули да си Ти, Господе, био усред народа и да си се очима виђао, Господе, и облак твој да је стајао над њима, и у ступу од облака да си ишао пред њима дану и у ступу огњеном ноћу;

¹⁵ па кад побијеш овај народ, све до једног, говориће народи, који су чули приповест о Теби, говорећи:

¹⁶ Није могао Господ довести народ овај у земљу коју им је са заклетвом обећао, зато их поби у пустињи.

¹⁷ Нека се, дакле, прослави сила Господња, као што си рекао говорећи:

18 Господ дуго чека и обилан је милошћу, прашта безакоње и грех, али не правда кривога, него походи безакоње отачко на синовима до трећег и четвртог колена.

19 Опрости безакоње овом народу ради велике милости своје, као што си праштао народу овом од Мисира довде.

20 А Господ рече: Праштам по речи твојој.

21 Али тако ја жив био, и тако сва земља била пуна славе Господње,

22 ти људи који видеше славу моју и знаке моје што сам учинио у Мисиру и у овој пустињи, и кушаше ме већ десет пута, и не послушаше речи моје,

23 неће видети земље коју са заклетвом обећах оцима њиховим, неће видети ни један од оних који ме увредише.

24 А слугу свог Халева, у коме беше други дух и који се сасвим мене држао, њега ћу одвести у земљу у коју је ишао, и семе ће је његово наследити.

25 Али Амалик и Хананеј седе у долини, зато се сутра вратите натраг, и идите у пустињу к црвеном мору.

26 Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

27 Докле ће тај зли збор викати на ме, чуо сам вику синова Израилевих, који вичу на ме.

28 Кажи им: Тако ја жив био, каже Господ, учинићу вам онако како сте говорили и ја чух.

29 У овој ће пустињи попадати мртва телеса ваша, и сви између вас који су избројани у свем броју вашем од двадесет година и више, који викасте на ме,

³⁰ нећете ући у земљу, за коју подигавши руку своју заклех се да ћу вас населити у њој, осим Халева, сина Јефонијиног и Исуса, сина Навиног.

³¹ А децу вашу, за коју рекосте да ће постати робље, њих ћу одвести, и они ће познати земљу за коју ви не марите.

³² А ваша телеса мртва ће попадати у овој пустињи.

³³ А деца ваша биће пастири по пустињи четрдесет година, и носиће кар за прељубе ваше, докле не испропадају телеса ваша у пустињи.

³⁴ По броју дана, за које уходисте земљу, четрдесет дана, за сваки дан по годину, носићете грехе своје, четрдесет година, и познаћете да сам прекинуо с вама.

³⁵ Ја Господ рекох, и тако ћу учинити свему том збору злом, који се сабрао на ме: у пустињи ће пропасти и ту помрети.

³⁶ А људи које беше послао Мојсије да уходе земљу, и који вративши се побунише сав збор да виче на њ, просувши зао глас о земљи,

³⁷ ти људи, који просуше зао глас о земљи, помреше од помора пред Господом;

³⁸ а Исус, син Навин и Халев, син Јефонијин осташе живи између људи који су ишли да уходе земљу.

³⁹ И Мојсије каза све ове речи свим синовима Израилевим, и народ плака веома.

⁴⁰ А сутрадан уставши пођоше наврх горе, и рекоше: Ево нас, идемо на место за које је говорио Господ, јер згрешисмо.

⁴¹ Али Мојсије рече: Зашто преступате заповест Господњу? Од тога неће бити ништа.

⁴² Не идите горе, јер Господ није међу вама; немојте да вас побију непријатељи ваши.

⁴³ Јер је Амалик и Хананеј тамо пред вама, и изгинућете од мача, јер одустависте Господа, па неће ни Господ бити с вама.

⁴⁴ Али они, ипак, навалише да иду наврх горе; али ковчег завета Господњег и Мојсије не изађоше из логора.

⁴⁵ Тада сиђе Амалик и Хананеј, који живљаху у оној гори, и разбише их и бацише дори до Орме.

15

О даровима у јелу и пићу и првинама теста. Греси због слабости и због пакости. Казна због обесвећења суботе. Знак на хаљинама ради опомињања.

¹ Опет рече Господ Мојсију говорећи:

² Реци синовима Израилљевим и кажи им: Кад дођете у земљу где ћете наставати, коју ћу вам ја дати,

³ и станете приносити жртву огњену Господу, жртву паљеницу или жртву завета ради или од драге воље, или о празницима својим, готовећи мирис угодни Господу од крупне или од ситне стоке,

⁴ тада ко принесе принос свој Господу, нека донесе уза њ дар, десетину ефе белог брашна помешаног с четвртином ина уља.

⁵ И вина четврт ина за налив донеси уз жртву паљеницу или уз другу жртву, на свако јагње.

⁶ А уз овна донеси дар, две десетине белог брашна помешаног са трећином ина уља,

⁷ и вина за налив трећину ина принећеш за мирис угодни Господу.

⁸ А кад приносиш теле на жртву паљеницу или на жртву ради завета или на жртву захвалну Господу,

⁹ онда нека се донесе уз теле дар, три десетине ефе белог брашна помешаног с по ина уља,

¹⁰ и вина донеси за налив по ина; то је жртва огњена за мирис угодни Господу.

¹¹ Тако нека буде уза сваког вола и уза сваког овна и уза свако живинче између оваца или коза.

¹² Према броју колико принесете, учините тако уза свако, колико их буде.

¹³ Сваки домородац тако нека чини приносећи жртву паљеницу за мирис угодни Господу.

¹⁴ Тако ако буде међу вама и дошљак или ко би се бавио међу вама, па би принео жртву огњену за мирис угодни Господу, нека чини онако како ви чините.

¹⁵ Зборе! Вама и дошљаку који је међу вама један да је закон, закон вечан од колена на колено; дошљак ће бити као и ви пред Господом.

¹⁶ Један закон и једна уредба да буде вама и дошљаку, који је међу вама.

¹⁷ Још рече Господ Мојсију говорећи:

¹⁸ Кажи синовима Израиљевим и реци им: Кад дођете у земљу, у коју ћу вас ја одвести,

¹⁹ па станете јести хлеб оне земље, тада принесите принос Господу.

²⁰ Од првина теста свог приносите у принос колач, као принос од гумна тако га приносите.

²¹ Од првина теста свог дајте Господу принос од колена до колена.

²² А кад бисте погрешили, те не бисте учинили свих ових заповести, које каза Господ Мојсију,

²³ све што вам је заповедио Господ преко Мојсија, од дана кад заповеди Господ и после од колена до колена,

²⁴ ако се буде учинило погрешком, да збор не зна, онда сав збор нека принесе на жртву паљеницу за мирис угодни Господу теле с даром његовим и с наливом његовим по уредби, и једно јаре на жртву за грех.

²⁵ И свештеник нека очисти сав збор синова Израилјевих, и опростиће им се, јер је погрешка и они донесоше пред Господа свој принос за жртву огњену Господу и принос за грех свој ради погрешке своје.

²⁶ Опростиће се свему збору синова Израилјевих и дошљаку који се бави међу њима, јер је погрешка свега народа.

²⁷ Ако ли једна душа згреши не знајући, нека принесе козу од године на жртву за грех.

²⁸ И свештеник нека очисти душу која буде згрешила не знајући пред Господом, и кад је очисти опростиће јој се.

²⁹ И за рођеног у земљи синова Израилјевих и за дошљака, који се бави међу вама, један закон нека буде кад ко згреши не знајући.

³⁰ Али ко од силе згреши између рођених у земљи или између дошљака, он ружи Господа; нека се истреби душа она из народа свог.

³¹ Јер презре реч Господњу, и заповест Његову погази; нека се истреби она душа; безакоње је њено на њој.

³² А кад беху синови Израилјеви у пустињи, нађоше једног где купи дрва у суботу.

³³ И који га нађоше где купи дрва, доведоше га к Мојсију и к Арону и ка свему збору.

³⁴ И метнуше га под стражу, јер не беше казано шта ће се чинити с њим.

³⁵ А Господ рече Мојсију: Нека се погуби тај човек; нека га заспе камењем сав збор иза логора.

³⁶ И сав збор изведе га иза логора и засуше га камењем, и умре, као што заповеди Господ Мојсију.

³⁷ Још рече Господ Мојсију говорећи:

³⁸ Реци синовима Израилљевим и кажи им, нека ударају ресе по скутовима од хаљина својих од колена до колена, и над ресе нека међу врпцу плаву.

³⁹ И имаћете ресе зато да се гледајући их опомињете свих заповести Господњих и творите их, и да се не заносите за срцем својим и за очима својим, за којима чините прељубу;

⁴⁰ него да памтите и творите све заповести моје, и будете свети Богу свом.

⁴¹ Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље мисирске, да вам будем Бог. Ја сам Господ Бог ваш.

16

*Побуна и пропаст Корејеве дружине.
Кадионице грешника и Аронова кадионица.*

¹ А Кореј, син Исара сина Ката сина Левијевог, и Датан и Авирон синови Елијавови, и Авнан син Фалета сина Рувимовог побунише се,

² и усташе на Мојсија, и с њима двеста и педесет људи између синова Израилљевих,

главара народних, који се сазиваху на збор и беху људи знатни.

³ И скупише се на Мојсија и на Арона и рекоше им: Доста нек вам је; сав овај народ, сви су свети, и међу њима је Господ; зашто се ви подижете над збором Господњим?

⁴ Кад то чу Мојсије, паде ничице.

⁵ Потом рече Кореју и свој дружини његовој говорећи: Сутра ће показати Господ ко је Његов, и ко је свет, и кога је пустио к себи, јер кога је изабрао оног ће пустити к себи.

⁶ Ово учините: Узмите кадионице, Кореј са свом дружином својом.

⁷ И метните сутра у њих огња и метните у њих када пред Господом, и кога избере Господ онај ће бити свет. Доста нек вам је, синови Левијеви!

⁸ И рече Мојсије Кореју: Чујте синови Левијеви!

⁹ Мало ли вам је што вас је Бог Израилљев одвојио од збора Израилјевог пустивши вас к себи да вршите службу у шатору Господњем и да стојите пред збором и служите за њ?

¹⁰ Пустио је к себи тебе и сву браћу твоју, синове Левијеве, с тобом, а ви тражите још и свештенство?

¹¹ Зато ти и сва дружина твоја скупите се на Господа. Јер Арон шта је да вичете на њ?

¹² И посла Мојсије да дозову Датана и Авирона, синове Елијавове. А они одговорише: Нећемо да идемо.

¹³ Мало ли је што си нас извео из земље у којој тече млеко и мед да нас побијеш у овој пустињи, него још хоћеш да владаш над нама?

¹⁴ Јеси ли нас одвео у земљу где тече млеко и мед? И јеси ли нам дао да имамо њиве

и винограде? Хоћеш ли очи овим људима да ископаш? Нећемо да идемо.

15 Тада се расрди Мојсије врло, и рече Господу: Немој погледати на дар њихов; ниједног магарца нисам узео од њих, нити сам коме од њих учинио какво зло.

16 Потом рече Мојсије Кореју: Ти и сви твоји станите сутра пред Господом, ти и они и Арон.

17 И узмите сваки своју кадионицу, и метните у њих када, и станите пред Господом сваки са својом кадионицом, двеста и педесет кадионица, и ти и Арон, сваки са својом кадионицом.

18 И узеше сваки своју кадионицу, и метнувши у њих огња метнуше у њих када, и стадоше на врата шатора од састанка с Мојсијем и Ароном.

19 А Кореј сабра на њих сав збор на врата шатора од састанка; тада се показа слава Господња свему збору.

20 И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

21 Одвојте се из тог збора, да их одмах сатрем.

22 А они падоше ничице и рекоше: Боже, Боже духовима и сваком телу! Овај један згрешио, и на сав ли ћеш се збор гневити?

23 Опет рече Господ Мојсију говорећи:

24 Реци збору и кажи: Одступите од шатора Корејевог и Датановог и Авироновог.

25 И уставши Мојсије отиде к Датану и Авирону, а за њим отидоше старешине Израилјеве.

26 И рече збору говорећи: Одступите од шатора тих безбожника, и не додевајте се ничег што је њихово, да не изгинете са свих греха њихових.

27 И одступише са свих страна од шатора Корејевог и Датановог И Авироновог; а Датан и Авирон изашавши стадоше сваки на врата од

шатора свог са женама својим и са синовима својим и с децом својом.

²⁸ Тада рече Мојсије: Овако ћете познати да ме је Господ послао да чиним сва ова дела, и да ништа не чиним од себе:

²⁹ Ако ови помру као што мру сви људи, и ако буду покарани као што бивају покарани сви људи, није ме послао Господ;

³⁰ ако ли шта ново учини Господ, и земља отвори уста своја и прождре их са свим што је њихово, и сићу живи у гроб, тада знајте да су ови људи увредили Господа.

³¹ А кад изговори речи ове, раседе се земља под њима,

³² и отворивши земља уста своја прождре их, и домове њихове и све људе Корејеве и све благо њихово.

³³ И тако сићоше са свим што имаху живи у гроб, и покри их земља и неста их из збора.

³⁴ А сви Израилџи који беху око њих побегоше од вике њихове, јер говораху: Да нас не прождре земља.

³⁵ И изађе огањ од Господа, и сажеже оних двеста и педесет људи који принесоше кад.

³⁶ Тада рече Господ Мојсију говорећи:

³⁷ Кажи Елеазару, сину Арона свештеника нека покупи кадионице из тог гаришта, и угљевље из њих нека разбаци, јер су свете;

³⁸ кадионице оних који огрешише душе своје нека раскују на плоче да се окује олтар, јер кадише њима пред Господом, зато су свете, и нека буду синовима Израилевим знак.

³⁹ И покупи Елеазар свештеник кадионице бронзане, којима беху кадили они што изгореше, и расковаше их на оков олтару

⁴⁰ за спомен синовима Израилевим, да не приступа нико други који није рода Ароновог да кади пред Господом, да му не буде као Кореју и дружини његовој, као што му беше казао Господ преко Мојсија.

⁴¹ А сутрадан викаше сав збор синова Израилевих на Мојсија и на Арона говорећи: Побисте народ Господњи.

⁴² А кад се стецаше народ на Мојсија и на Арона, погледаше на шатор од састанка, а то облак на њему, и показа се слава Господња.

⁴³ И дође Мојсије и Арон пред шатор од састанка.

⁴⁴ И рече Господ Мојсију говорећи:

⁴⁵ Уклоните се из тог збора да их одмах потрем. А они падоше ничице.

⁴⁶ И рече Мојсије Арону: Узми кадионицу, и метни у њу огња с олтара, и метни када, и иди брже ка збору, и очисти их; јер гнев жесток изађе од Господа, и помор поче.

⁴⁷ И узевши Арон кадионицу, као што му рече Мојсије, отрча усред збора, и гле, помор већ беше почео у народу; и окадив очисти народ.

⁴⁸ И стајаше међу мртвима и живима, и устави се помор.

⁴⁹ А оних који помреше од тог помора беше четрнаест хиљада и седам стотина, осим оних што изгибоше с Кореја.

⁵⁰ И врати се Арон к Мојсију на врата шатора од састанка, кад се устави помор.

17

Аронова палица процветава.

¹ Потом рече Господ Мојсију говорећи:

² Реци синовима Израилљевим, и узми од њих по једну палицу од сваког дома отаца њихових, од свих кнезова њихових, по домовима отаца њихових, дванаест палица, и име сваког напиши на палици његовој.

³ А на палици Левијевој напиши име Ароново, јер је свака палица за једног поглавара од дома отаца њихових.

⁴ И остави их у шатору од састанка пред сведочанством, где се састајем с вама.

⁵ И кога изаберем, његова ће палица процветати; тако ћу утишати пред собом вику синова Израилљевих што вичу на вас.

⁶ Кад то рече Мојсије синовима Израилљевим, дадоше му сви кнезови њихови палице, сваки кнез по палицу од дома оца свог, дванаест палица, и палица Аронова беше међу палицама њиховим.

⁷ И остави Мојсије палице пред Господом у шатору од сведочанства.

⁸ А сутрадан дође Мојсије у шатор од сведочанства, и гле, процветала палица Аронова од дома Левијевог; беше напупила и цветала, и бадеми зрели на њој.

⁹ И изнесе Мојсије све оне палице испред Господа к свим синовима Израилљевим, и разгледавши их узеше сваки своју палицу.

¹⁰ А Господ рече Мојсију: Донеси опет палицу Аронову пред сведочанство да се чува за знак непокорнима, да престане вика њихова на ме, да не изгину.

¹¹ И учини Мојсије, како му заповеди Господ тако учини.

¹² Тада рекоше синови Израилљеви Мојсију говорећи: Помресмо, пропадосмо, сви пропадосмо.

¹³ Ко се год приближи к шатору Господњем гине; хоћемо ли сви изгинути?

18

Служба и издржавање свештеника и Левита.

¹ А Господ рече Арону: Ти и синови твоји и дом оца твог с тобом носите грехе у светињу; ти и синови твоји с тобом носите грехе свештенства свог.

² И браћу своју, племе Левијево, племе оца свог узми к себи да буду уза те и служе ти; а ти ћеш и синови твоји с тобом служити пред шатором од састанка.

³ Нека добро слушају заповести твоје и раде шта треба у свем шатору; али к судовима од светиње к олтару нека не приступају, да не изгину и они и ви.

⁴ Нека буду, дакле, уза те и нека раде све што треба у шатору од састанка у свакој служби у њему; али нико други да не приступи с вама.

⁵ А ви радите шта треба у светињи и шта треба на олтару, да више не дође гнев на синове Израилеве.

⁶ Јер ево, ја узех браћу вашу Левите између синова Израилевих, и вама су дани на дар за Господа, да врше службу у шатору од састанка.

⁷ А ти и синови твоји с тобом вршите свештеничку службу своју у свему што припада к олтару и шта бива иза завеса, и служите; свештенство даровах вам, зато ко би други приступио, да се погуби.

⁸ Још рече Господ Арону: Ево, дајем ти и приносе своје што се увис подижу, између свих ствари које посвећују синови Израилјеви дајем их

теби ради помазања и синовима твојим законом вечним.

⁹ То нека је твоје од ствари посвећених, које се не сажиху; сваки принос њихов између свих дарова њихових и између свих приноса за грех и свих приноса за кривицу, које ми донесу, светиња над светињама да је твоја и синова твојих.

¹⁰ У светињи га једи, све мушкиње нека га једе, света ствар да ти је.

¹¹ Твоје су, дакле, жртве дарова њихових које се у вис подижу; и сваку жртву синова Израилљевих која се обрће теби дајем и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вечним; ко је год чист у дому твом, нека једе.

¹² Најбоље од уља и најбоље од вина и жита, првине које дају Господу, теби дајем.

¹³ Првине од свега што роди у земљи њиховој, које донесу Господу, твоје нека буду; ко је год чист у дому твом нека једе.

¹⁴ Све заветовано Богу и Израилју, твоје нека је.

¹⁵ Шта год отвара материцу између сваког тела које приносе Господу, и између људи и између стоке, твоје да буде; али првенац човечји нека се откупљује; и првенац нечисте стоке нека се откупљује.

¹⁶ А откуп нека му буде кад буде од месеца дана по твојој цени пет сикала сребра, по сиклу светом; у њему је двадесет гера.

¹⁷ А првенца од краве или првенца од овце или првенца од козе не дај да се откупи; свете су ствари; крвљу њиховом покропи олтар, и сало њихово запали, да буде жртва огњена за мирис угодни Господу.

¹⁸ А месо од њих да је твоје, као груди што се обрћу и као плеће десно, да је твоје.

19 Све приносе што се подижу од посвећених ствари, што приносе синови Израилјеви Господу, дајем теби и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вечним; то ће бити завет осољен, вечан пред Господом теби и семену твом с тобом.

20 Још рече Господ Арону: У земљи њиховој да немаш наследство, ни дела међу њима да немаш; ја сам део твој и твоје наследство међу синовима Израилјевим.

21 А синовима Левијевим ево дајем у наследство све десетке од Израилја за службу њихову што служе у шатору од састанка.

22 А синови Израилјеви нека више не приступају к шатору од састанка, да се не огреше и не изгину.

23 Него сами Левити нека служе службу у шатору од састанка, и они нека носе грех свој законом вечним од колена до колена, па да немају наследство међу синовима Израилјевим.

24 Јер десетке синова Израилјевих, што ће доносити Господу на жртву што се подиже, дајем Левитима у наследство; тога ради рекох за њих; међу синовима Израилјевим да немају наследство.

25 Још рече Господ Мојсију говорећи:

26 Реци Левитима и кажи им: Кад узмете од синова Израилјевих десетак који вам дадох од њих за наследство ваше, онда принесите од њега принос што се подиже Господу, десето од десетог.

27 И примиће вам се принос ваш као жито с гумна и као вино из каце.

28 Тако и ви приносите принос што се подиже Господу од свих десетака својих, које ћете узимати од синова Израилјевих, и дајите од њих принос Господњи Арону свештенику.

²⁹ Од свега што вам се да приносите сваки принос што се подиже Господу, од свега што буде најбоље свети део.

³⁰ И реци им: Кад принесете најбоље од тога, тада ће се примити Левитима као доходак од гумна и као доходак од каце.

³¹ А јести можете то на сваком месту и ви и породице ваше, јер вам је плата за службу вашу у шатору од састанка.

³² И нећете зато навући на се греха, кад станете приносити шта је најбоље, и нећете оскврнити свете ствари синова Израилевих, и нећете изгинути.

19

О води од пепела црвене јунице, којом се водом чисти.

¹ Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

² Ово је уредба и закон што заповеди Господ говорећи: Реци синовима Израилевим нека ти доведу јуницу црвену здраву, на којој нема мане, и која још није била у јарму;

³ и подајте је Елеазару свештенику, а он нека је изведе напоље из логора да је закољу пред њим.

⁴ И узевши Елеазар крви њене на прст свој нека покропи крвљу према шатору од састанка седам пута.

⁵ Потом нека заповеди да се спали јуница пред његовим очима; кожу њену и месо њено и крв њену с балегом нека спале.

⁶ И свештеник узевши дрвета кедровог, ископа и црвца, нека баци у огањ где гори јуница.

⁷ Потом нека опере хаљине своје и опере тело своје водом, па онда нека уђе у логор, и нека буде свештеник нечист до вечера.

⁸ Тако и ко је спали, нека опере хаљине своје водом, и тело своје нека опере водом, и нека буде нечист до вечера.

⁹ А чист човек нека покупи пепео од јунице и изручи га иза логора на чисто место, да се чува збору синова Израилјевих за воду очишћења; то је жртва за грех.

¹⁰ И онај који покупи пепео од јунице нека опере хаљине своје, и нека буде нечист до вечера. То нека је синовима Израилјевим и дошљаку који се бави међу њима вечан закон.

¹¹ Ко се дотакне мртвог тела човечијег, да је нечист седам дана.

¹² Он нека се очисти оном водом трећи дан и седми дан, и биће чист; ако ли се не очисти трећи дан и седми, неће бити чист.

¹³ Ко се дотакне мртвог тела човечијег па се не очисти, онај је оскрвнио шатор Господњи; зато да се истреби она душа из Израилја; јер није покропљен водом очишћења, зато је нечист, и нечистота је његова на њему.

¹⁴ Ово је закон кад човек умре у шатору: Ко год уђе у онај шатор и ко год буде у шатору, нечист да је седам дана;

¹⁵ и сваки суд откривен, који не буде добро заклопљен, нечист је.

¹⁶ И ко се год дотакне у пољу посеченог мачем или умрлог или кости човечије или гроба, нечист да је седам дана.

¹⁷ И нека за нечистог узму пепела од јунице спаљене за грех, и нека налију на њ воде живе у суд.

¹⁸ Потом нека узме чист човек исопа и замочи у ону воду, и покропи њом шатор и све суде и људе

који су у њему били; тако и оног који би се дотакао кости или човека посеченог или умрла или гроба.

¹⁹ Чисти нечистог нека покропи трећи и седми дан; и кад га очисти седми дан, нека опере хаљине своје и себе нека опере водом, и биће чист увече.

²⁰ А ко буде нечист па се не очисти, да се истреби она душа из збора; јер је светињу Господњу оскврнио, а није покропљен водом очишћења; нечист је.

²¹ И ово нека им је закон вечан: и који покропи водом очишћења, нека опере хаљине своје; и ко се год дотакне воде очишћења, да је нечист до вечера.

²² И чега се год дотакне ко је нечист, да је нечисто; и ко се њега дотакне, да је нечист до вечера.

20

Вода из стене. Едом брани пролаз. Смрт Маријина и Аронова.

¹ И синови Израилјеви, сав збор њихов, дођоше у пустињу синску првог месеца, и стаде народ у Кадису; и онде умре Марија, и би погребена онде.

² А онде немаше збор воде, те се скупише на Мојсија и на Арона.

³ И свађаше се народ с Мојсијем, и говораху: Камо да смо помрли кад помреше браћа наша пред Господом!

⁴ Зашто доведосте збор Господњи у ову пустињу да изгинемо овде и ми и стока наша?

⁵ И зашто нас изведосте из Мисира да нас доведете на ово зло место, где не роди ни жито

ни смоква ни грожђе ни шипак, а ни воде нема за пиће?

⁶ И дође Мојсије и Арон испред збора на врата шатора од састанка, и падоше ничице; и показа им се слава Господња.

⁷ И рече Господ Мојсију говорећи:

⁸ Узми штап, и сазовите збор ти и Арон брат твој, и проговорите стени пред њима; те ће дати воду своју; тако ћеш им извести воду из стене, и напојићеш збор и стоку њихову.

⁹ И Мојсије узе штап испред Господа, како му заповеди Господ.

¹⁰ И сазваше Мојсије и Арон збор пред стену, и он им рече: Слушајте одметници! Хоћемо ли вам из ове стене извести воду?

¹¹ И диже Мојсије руку своју и удари у стену штапом својим два пута, и изиђе вода многа, те се напоји народ и стока њихова.

¹² А Господ рече Мојсију и Арону: Што ми не веровасте и не прослависте ме пред синовима Израиљевим, зато нећете одвести збора тог у земљу коју сам им дао.

¹³ То је вода од свађе, где се свађаше синови Израиљеви с Господом, и Он се прослави међу њима.

¹⁴ Иза тога посла Мојсије посланике из Кадиса к цару едомском да му кажу: Овако каже брат твој Израиљ: Ти знаш све невоље које нас снађоше:

¹⁵ Како наши оци сиђоше у Мисир, и бејасмо у Мисиру дуго времена, и како Мисирци зло чинише нама и оцима нашим;

¹⁶ и викасмо ка Господу, и Господ чу глас наш, и посла анђела, који нас изведе из Мисира; и ево

смо у Кадису, граду на твојој међи.

17 Пусти нас да прођемо кроз твоју земљу; нећемо ићи преко поља ни преко винограда, нити ћемо пити воде из ког студенца; ићи ћемо царским путем, нећемо свратити ни на десно ни налево док не пређемо међу твоју.

18 А Едом му одговори: Не иди преко моје земље, да не изиђем с мачем преда те.

19 А синови Израилјеви рекоше му: Ићи ћемо утреником, и ако се напијемо воде твоје, ми или стока наша, платићемо је; ништа више, само да пешице прођемо.

20 А он им одговори: Нећете проћи. И изиђе Едом пред њих с много народа и с великом силом.

21 И кад не хте Едом допустити Израилју да приђе преко међе његове, Израилъ отиде од њега.

22 И кренувши се од Кадиса дођоше синови Израилјеви, сав збор њихов, ка гори Ору.

23 И Господ рече Мојсију и Арону на гори Ору код међе едомске говорећи:

24 Арон ваља да се прибере к роду свом, јер неће ући у земљу коју сам дао синовима Израилјевим, јер не послушасте заповести моје на води од свађе.

25 Узми Арона и Елеазара сина његовог, и изведи их на гору Ор.

26 И свуци Арону хаљине његове и обуци их Елеазару сину његовом, па ће се Арон прибрати и умрети онде.

27 И учини Мојсије како заповеди Господ; и изиђоше на гору Ор пред свим збором.

28 И свуче Мојсије с Арона хаљине његове и обуче их Елеазару, сину његовом, и умре онде

Арон наврх горе, а Мојсије и Елеазар сиђоше с горе.

²⁹ А кад виде сав збор да умре Арон, плака сав дом Израилјев за Ароном тридесет дана.

21

Змија од бронзе. Победа над Сионом и Огом.

¹ А кад чу Хананеј, цар арадски, који живљаше на југу, да иде Израилъ путем којим идоше уходе, он се побі с њима и зароби их неколико.

² Тада се Израилъ заветова Господу и рече: Ако даш овај народ мени у руке, до темеља ћу раскопати градове њихове.

³ И услиши Господ глас Израилјев и даде му Хананеје, а он затре њих и градове њихове, и прозва оно место Орма.

⁴ Потом пођоше од горе Ора к Црвеном мору обилазећи земљу едомску, и ослаби дух народу од пута.

⁵ И викаше народ на Бога и на Мојсија: Зашто нас изведосте из Мисира да изгинемо у овој пустињи? Јер нема ни хлеба ни воде, а овај се никакви хлеб већ огадио души нашој.

⁶ А Господ пусти на народ змије ватрене, које их уједаху, те помре много народа у Израилју.

⁷ Тада дође народ к Мојсију и рекоше: Згрешисмо што викасмо на Господа и на тебе; моли Бога нека уклони змије од нас. И Мојсије се помоли за народ.

⁸ И Господ рече Мојсију: Начини змију ватрену, и метни је на мотку, и кога уједе змија, нека погледа у њу, па ће оздравити.

⁹ И начини Мојсије змију од бронзе, и метну је на мотку, и кога год уједе змија он погледа у змију од бронзе, и оздрави.

¹⁰ Потом пођоше синови Израилјеви, и стадоше у логор у Овоту.

¹¹ И из Овота отишавши стадоше у логор на брдима аваримским у пустињи која је према моавској с истока.

¹² Оданде отишавши стадоше у логор у долини Зареду.

¹³ И одатле отишавши стадоше у логор на брду на Арнону, који је у пустињи и излази од међе аморејске. Јер је Арнон међа моавска између Моаваца и Аморејаца.

¹⁴ Зато се каже у књизи о ратовима Господњим:

На Вајева у Суфи и на потоке арнонске.

¹⁵ Јер ти потоци, који допиру до места Ара, теку покрај међе моавске.

¹⁶ А отуда дођоше к Виру; то је студенац за који беше рекао Господ Мојсију: Скупи народ, и даћу им воде.

¹⁷ Тада пева Израилъ песму ову:

Диж се, студенче; припевајте га;

¹⁸ Студенче, који копаше кнезови,
који ископаше поглавари народни
с оним који постави закон,
палицама својим.

А из пустиње отидоше у Мантанаил,

¹⁹ а из Мантанаила, у Надил, а из Надила у Вамот,

²⁰ а из Вамота у долину која је у пољу моавском код горе Фазге и гледа у пустињу.

²¹ Тада посла Израилъ посланике к Сиону, цару аморејском говорећи:

²² Пусту да прођемо кроз твоју земљу, нећемо свртати ни у поље ни у виноград, нити ћемо пити воде из студенаца; ићи ћемо царским путем докле не пређемо међу твоју.

²³ Али не даде Сион Израилу да прође кроз земљу његову, него сабра Сион сав народ свој, и изађе на Израилу у пустињу, и дође у Јасу, и поби се с Израилем.

²⁴ Али га исече Израилъ оштрим мачем, и освоји земљу његову од Арона па до Јавока, до синова Амонових, јер тврда беше међа синова Амонових.

²⁵ И узео Израилъ сва она места и насели се у свим градовима аморејским, у Есевону и у свим селима његовим.

²⁶ Јер Есевон беше град Сиона, цара аморејског, који беше први завојштио на цара моавског и беше му узео сву земљу његову до Арона.

²⁷ Зато говоре у причи:

Ходите у Есевон,
да се сагради и подигне град Сионов.

²⁸ Јер огањ изађе из Есевона,
пламен из града Сионовог,
и спали Ар моавски
и становнике на висини арнонској.

²⁹ Тешко теби, Моаве;
пропао си, народе Хемосов;
дао је синове своје који утекоше
и кћери своје у ропство

Сиону, цару аморејском.

³⁰ Али их постреласмо,
пропаде Есевон до Девона,
и потрсмо их до Нофе,
која допире до Медеве.

³¹ И тако живи Израилъ у земљи аморејској.

³² Потом посла Мојсије да уходе Јазир, и узеше села око њега, и изагнаше Аморејце који беху онде.

³³ Потом обративши се пођоше у Васан; и изиђе Ог, цар васански пред њих, он и сав народ његов на бој у Едрајин.

³⁴ А Господ рече Мојсију: Не бој га се; јер сам га дао у твоје руке и сав народ његов и земљу његову; и учини му како си учинио Сиону, цару Аморејском који живљаше у Есевону.

³⁵ И побише га и синове његове и сав народ његов, да не оста ниједан, и освојише земљу његову.

22

*Валам би имао да прокуне синове Израилъеве.
Валамова магарица говори.*

¹ Одатле се подигоше синови Израилъеви, и стадоше у логор у пољу моавском с оне стране Јордана према Јерихону.

² И виде Валак, син Сефоров све што учини Израилъ Амореју.

³ И уплаши се Моав од народа веома; јер га беше много, и притужи Моаву од синова Израилъевих.

⁴ Па рече Моав старешинама мадијанским: Сада ће ова множина појести све што је око нас

као во траву у пољу. А Валак, син Сефоров беше у оно време цар моавски.

⁵ И посла посланике к Валаму, сину Веоровом у Фатуру, која је на реци у земљи народа његовог, говорећи: Ево народ изиђе из Мисира, ево прекрило је земљу, и стоји према мени.

⁶ Него ходи, прокуни ми овај народ, јер је јачи од мене, е да бих му одолео и побио га или истерао из земље ове; јер знам, кога благословиш биће благословен, а кога прокунеш биће проклет.

⁷ И отидоше старешине моавске и старешине мадијанске носећи дарове за врачање; и дођоше к Валаму, и казаше му речи Валакове.

⁸ А он им рече: Останите овде ову ноћ, и одговорићу вам како ми Господ каже. И осташе кнезови моавски код Валама.

⁹ А Бог дође к Валаму и рече му: Какви су то људи код тебе?

¹⁰ И рече Валам Богу: Валак син Сефоров, цар моавски, посла их к мени говорећи:

¹¹ Ево народ изиђе из Мисира и прекрили земљу; него ходи, прокуни ми га, е да бих га надбио и отерао га.

¹² А Бог рече Валаму: Не иди с њима, нити куни тај народ, јер је благословен.

¹³ И ујутру уставши Валам рече кнезовима Валаковим; вратите се у своју земљу јер ми не да Бог да идем с вама.

¹⁴ И уставши кнезови моавски дођоше к Валаку, и рекоше: Не хте Валам поћи с нама.

¹⁵ Тада опет посла Валак више кнезова и веће од првих.

¹⁶ И они дошавши к Валаму рекоше му: Овако вели Валак, син Сефоров: Немој се затезати, молим те, него дођи к мени.

17 Јер ћу те добро даривати, и шта ми год кажеш чинићу; зато дођи, молим те, прокуни ми овај народ.

18 А Валам одговори и рече слугама Валаковим: Да ми да Валак кућу своју пуну сребра и злата, не бих могао преступити речи Господа Бога свог да учиним шта мало или велико.

19 Али опет останите овде и ви ову ноћ да видим шта ће ми сада казати Господ.

20 И дође Бог ноћу к Валаму и рече му: Кад су дошли ти људи да те зову, устани, иди с њима, али шта ти кажем оно да чиниш.

21 А ујутру уставши Валам осамари магарицу своју, и пође с кнезовима моавским.

22 Али се разгневи Бог што он пође; и стаде анђео Господњи на пут да му не да; а он сеђаше на магарици својој и имаше са собом два момка своја.

23 А кад магарица виде анђела Господњег где стоји на путу с голим мачем у руци, сврну магарица с пута и пође преко поља. А Валам је стаде бити да је врати на пут.

24 А анђео Господњи стаде на стазу међу виноградима, а беше зид и одовуд и одонуд.

25 И магарица видећи анђела Господњег приби се уз други зид, и притиште ногу Валамову о зид; а он је стаде опет бити.

26 Потом анђео Господњи отиде даље, и стаде у теснацу, где не беше места да се сврне ни надесно ни налево.

27 И магарица видећи анђела Господњег паде под Валамом, а Валам се врло разљути, и стаде бити магарицу својим штапом.

28 Тада Господ отвори уста магарици, те она рече Валаму: Шта сам ти учинила, те ме бијеш већ трећи пут?

29 А Валам рече магарици: Што ми пркосиш? Да имам мач у руци, сад бих те убио.

30 А магарица рече Валаму: Нисам ли твоја магарица? Јашеш ме од како сам постала твоја до данас; јесам ли ти кад тако учинила? А он рече: Ниси.

31 Тада Господ отвори очи Валаму, који угледа анђела Господњег где стоји на путу с голим мачем у руци. И он сави главу и поклони се лицем својим.

32 И рече му анђео Господњи: Зашто си био магарицу своју већ три пута? Ево ја изиђох да ти не дам, јер твој пут није мени по вољи.

33 Кад ме угледа магарица, она се уклони испред мене већ три пута; а да се није уклонила испред мене, тебе бих већ убио, а њу бих оставио у животу.

34 А Валам рече анђелу Господњем: Згрешио сам, јер нисам знао да ти стојиш преда мном на путу; ако теби није по вољи, ја ћу се вратити.

35 А анђео Господњи рече Валаму: Иди с тим људима, али само оно говори што ти ја кажем. Тада Валам отиде с кнезовима Валаковим.

36 А кад чу Валак да иде Валам, изиђе му на сусрет у град моавски на међи арнонској крај међе.

37 И рече Валак Валаму: Нисам ли слао к теби и звао те? Зашто ми не дође? Еда ли те не могу даривати?

38 А Валам рече Валаку: Ево сам дошао к теби; али хоћу ли моћи шта говорити? Шта ми Бог метне у уста, оно ћу говорити.

³⁹ И отиде Валам с Валаком, и дођоше у град Узот.

⁴⁰ И накла Валак волова и оваца, и посла Валаму и кнезовима, који беху с њим.

⁴¹ А ујутру узе Валак Валама и одведе га на висину Валову, и оданде му показа један крај народа.

23

Валамово проклињање Бог претвара двапут у благослов.

¹ И рече Валам Валаку: Начини ми овде седам олтара, и приправи ми овде седам телаца и седам овнова.

² И учини Валак како му рече Валам; и принесе Валак с Валамом на сваком олтару по једно теле и овна.

³ Па рече Валам Валаку: Стој код своје жртве паљенице; а ја идем еда бих се срео с Господом, па шта ми јави казаћу ти. И он отиде сам.

⁴ И сrete Бог Валама, а он му рече: Седам олтара спремних, и принесох по теле и овна на сваком олтару.

⁵ А Господ метну речи у уста Валаму, и рече врати се к Валаку и тако му реци.

⁶ И врати се к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и сви кнезови моавски.

⁷ А он отвори причу своју, и рече:

Из Арама доведе ме Валак,
цар моавски с планине источне, говорећи:
Ходи, прокуни ми Јакова,
ходи, наружи Израилља.

⁸ Како бих клео оног кога не куне Бог?
Или како бих ружио оног кога Господ не ружи?

9 Јер сврх стена видим га,
и с хумова гледам га.
Гле, овај ће народ наставати сам,
и с другим народима неће се помешати.

10 Ко ће избројати прах Јаковљев
и број од четврти Израилља?
Да бих ја умро смрћу праведничком,
и крај мој да би био као њихов!

11 Тада рече Валак Валаму: Шта то радиш од мене? Ја те дозволах да прокунеш непријатеље моје, а гле, ти благосиљаш једнако.

12 А он одговори и рече: Зар нећу пазити и говорити оно што ми је Господ метнуо у уста?

13 Тада му рече Валак: Ходи са мношвом на друго место, одакле ћеш га видети; само му крај видиш, а свега га не видиш; прокуни ми га оданде.

14 И доведе га у поље Зофим, наврх Фазге, и начини седам олтара, и принесе на сваком олтару по једно теле и овна.

15 Тада Валам рече Валаку: Стој ту код жртве своје паљенице, а ја идем онамо на сусрет Господу.

16 И срете Господ Валама, и метну му реч у уста, и рече: Врати се к Валаку, и тако говори.

17 И дође к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и с њим кнезови моавски; и рече Валак: Шта вели Господ?

18 А он отвори причу своју, и рече:

Устани Валаче, и послушај,
чуј ме сине Сефоров!

19 Бог није човек да лаже,
ни син човечји да се покаје.

Шта каже неће ли учинити,
и шта рече неће ли извршити?

20 Гле, примих да благословим;
јер је Он благословио,
а ја нећу порећи.

21 Не гледа на безакоње у Јакову
ни на неваљалство у Израиљу;
Господ је његов с њим,
и граја у њему као цар кад надвлада.

22 Бог га је извео из Мисира,
Он му је као снага једнорогова.

23 Јер нема чини на Јакова
ни врачања на Израиља;
у ово доба говориће се о Јакову
и о Израиљу, што је учинио Бог.

24 Ево, народ ће устати као силан лав,
и као лавић скочиће;
неће лећи докле не поједе лов
и попије крв побијених.

25 Тада рече Валак Валаму: Немој га ни клети
ни благосиљати.

26 А Валам одговори Валаку: Нисам ли ти казао
да ћу чинити шта ми год Господ каже?

27 А Валак рече Валаму: Ходи, одвешћу те на
друго место; да ако Богу буде воља да ми га
оданде прокунеш.

28 И одведе Валак Валама наврх Фегора, који
гледа у пустињу.

29 И рече Валам Валаку: Начини ми овде седам
олтара, и приправи ми овде седам телаца и седам
овнова.

30 И учини Валак како рече Валам и принесе
жртву по теле и овна на сваком олтару.

24

Валам прориче Израиљу још једном добро: звезда из Јакова.

¹ И видевши Валам да је Божја воља да благосиља Израиља, не хте више ни ићи као пре по врачање, него се окрете лицем к пустињи,

² и подигавши очи своје угледа Израиља где стоји по племенима својим; и дух Божји дође на њ.

³ И отвори причу своју, и рече:

Каже Валам, син Веоров;
каже човек коме су отворене очи.

⁴ Каже онај који чује речи Божје,
који види утвару Свемогућег,
који кад падне отворене су му очи:

⁵ Како су лепи шатори твоји, Јакове,
и колибе твоје, Израиљу!

⁶ Пружили су се као потоци,
као вртови крај реке,
као мирисава дрвета која је посадио Господ,
као кедри на води.

⁷ Потећи ће вода из ведре његовог,
и семе ће његово бити међу великим водама,
и цар ће се његов подигнути сврх Агага,
и царство ће се његово узвисити.

⁸ Бог га је извео из Мисира,
и Он му је као снага једнорогова;
појешће народе који су му непријатељи,
и кости ће његове потрти,
и стрелама својим пострељати их.

⁹ Спустио се, лежи као лавић и као љути лав;
ко ће га пробудити?

Ко тебе благосиља, биће благословен;
а ко тебе куне, биће проклет.

¹⁰ Тада се разгневи Валак на Валама, и пљесну се рукама, и рече Валак Валаму: Дозвах те да прокунеш непријатеље моје, а ти си их благословио ето већ три пута.

¹¹ Одлази у своје место; рекох да ћу те даривати, а ето Господ не да ти дара,

¹² а Валам рече Валаку: Нисам ли и посланицима твојим које си послао к мени рекао говорећи:

¹³ Да ми да Валак кућу своју пуну сребра и злата, не бих могао преступити речи Господње да учиним шта добро или зло од себе; шта каже Господ оно ћу казати.

¹⁴ Ја сада ево идем к народу свом, али да ти кажем шта ће тај народ учинити народу твом најпосле.

¹⁵ Потом отвори причу своју, и рече:

Каже Валам син Веоров,
каже човек коме су отворене очи,

¹⁶ Каже који чује речи Божје,
и зна знање о Вишњем,
и који види утвару Свемогућег
и кад падне отворене су му очи.

¹⁷ Видим Га, али не сад;
гледам Га, али не изблиза;
изаћи ће звезда из Јакова
и устаће палица из Израилђа,
која ће разбити кнезове моавске
и разорити све синове Ситове.

¹⁸ И Едома ће освојити
и Сира ће освојити непријатељи његови;
јер ће Израилђ радити јуначки.

¹⁹ И владаће који је од Јакова,

и затрће остатак од града.

²⁰ А угледа Амалика, отвори причу своју, и рече:

Амалик је почетак народима,
али ће најпосле пропасти.

²¹ А угледавши Кенеја, отвори причу своју, и рече:

Тврд ти је стан,
и на стени си савио гнездо своје;

²² Али ће бити изагнан Кенеј;
Асур ће га заробити.

²³ И опет отвори причу своју, и рече:

Јаох! Ко ће бити жив кад то учини Бог!

²⁴ И лађе из земље Китимске допловиће
и досадиће Асирцима и досадиће Јеврејима;
али ће и сами пропасти.

²⁵ Потом уставши Валам отиде, и врати се у своје место; и Валак отиде својим путем.

25

Казна због прељуба и клањања боговима.

¹ И живљаше Израил у Ситиму, и народ стаде чинити прељубу са кћерима моавским.

² Оне позиваху народ на жртве својих богова, и народ јеђаше, и клањаше се боговима њиховим.

³ И Израил приону уз Велфегора; и разгневи се Господ на Израилџа.

⁴ И рече Господ Мојсију: Узми све кнезове народне, и обеси их Господу према сунцу, да се одврати гнев Господњи од Израиља.

⁵ И рече Мојсије судијама Израиљевим: Побийте сваки своје који су прионули уз Велфегора.

⁶ И гле, један између синова Израиљевих дође и доведе к браћи својој једну Мадиданку на очи Мојсију и на очи свему збору синова Израиљевих; а они заплакаше на вратима шатора од састанка.

⁷ А кад то виде Финес, син Елеазара сина Арона свештеника, уста исред збора и узе копље у руку;

⁸ и уђе за човеком Израиљцем у шатор, и прободе их обоје, човека Израиљца и ону жену, кроз трбух, и преста погибија међу синовима Израиљевим.

⁹ И изгибе их од те погибије двадесет и четири хиљаде.

¹⁰ Тада рече Господ Мојсију говорећи:

¹¹ Финес, син Елеазара сина Арона свештеника одврати гнев мој од синова Израиљевих отворивши ревност за ме међу њима, да не бих истребио синове Израиљеве у ревности својој.

¹² Зато му кажи: Ево дајем му свој завет мирни.

¹³ И имаће он и семе његово након њега завет свештенства вечнoг, јер ревнова за Бога свог и очисти синове Израиљеве.

¹⁴ А човеку Израиљцу убијеном, који би убијен с Мадиданком, беше име Замрије, син Салманов, кнез од дома оца свог од племена Симеуновог.

¹⁵ А убијеној жени Мадидани беше име Хазвија, кћи Сура кнеза народног у дому оца свог међу Мадиданима.

¹⁶ И рече Господ Мојсију говорећи:

¹⁷ Завојштите на Мадидане, и бијте их;

¹⁸ јер они завојштише на вас преварама својим, и претворише вас Велфегором и Хазвијом кћерју кнеза мадијанског, сестром својом, која би убијена у дан погибије која дође с Фегора.

26

Ново пребројавање племена народних због поделе земље.

¹ А после те погибије рече Господ Мојсију и Елеазару, сину Ароновом свештенику говорећи:

² Избројте сав збор синова Израљевих од двадесет година и више по домовима отаца њихових, све који могу ићи на војску у Израљу.

³ И рече им Мојсије и Елеазар свештеник у пољу моавском на Јордану према Јерихону говорећи:

⁴ Да се изброје од двадесет година и више, како заповеди Господ Мојсију и синовима Израљевим, који изађоше из земље мисирске.

⁵ Рувим беше првенац Израљев; а синови Рувимови: од Еноха породица Енохова; од Фалуја породица Фалујева;

⁶ од Асрона породица Асронова, од Хармије породица Хармијина.

⁷ То су породице Рувимове; а избројаних беше међу њима четрдесет и три хиљаде и седам стотина и тридесет.

⁸ Син Фалујев беше Елијав.

⁹ А синови Елијавови: Намуило и Датан и Авирон. Овај Датан и овај Авирон који беху од оних што се сазиваху на збор, усташе на Мојсија и Арона у буни Корејевој, кад беше буна на Господа;

¹⁰ и земља отворивши уста своја прождре њих и Кореја, и изгibe та гомила, и спали их огањ двеста и педесет људи, који посташе углед.

11 А синови Корејеви не погибоше.

12 Синови Симеунови по породицама својим: од Намуила породица Намуилова; од Јамина породица Јаминова; од Јахина породица Јахинова;

13 од Заре породица Зарина, од Саула породица Саулова.

14 То су породице Симеунове; од њих беше двадесет и две хиљаде и две стотине.

15 А синови Гадови по породицама својим: од Сифона породица Сифонова; од Агија породица Агијева; од Сунија и породица Сунијева;

16 од Азена породица Азенова; од Ирија породица Иријева;

17 од Арода породица Ародова; од Арилија породица Арилијева.

18 То су породице синова Гадових, а међу њима беше избројаних четрдесет хиљада и пет стотина.

19 Синови Јудини: Ир и Авнан; али умреше Ир и Авнан у земљи хананској.

20 Беху, пак, синови Јудини по породицама својим: од Силома породица Силомова; од Фареса породица Фаресова; од Заре породица Зарина.

21 А синови Фаресови беху: од Асрона породица Асронова; од Јамуила породица Јамуилова.

22 То су породице Јудине, а међу њима беше избројаних седамдесет и шест хиљада и пет стотина.

23 А синови Исахарови по породицама својим: од Толе породица Толина; од Фуве породица Фувина;

24 од Јасува породица Јасувова; од Амрама породица Амрамова.

²⁵ То су породице Исахарове; а међу њима беше избројаних шездесет и четири хиљаде и три стотине.

²⁶ Синови Завулонови по породицама својим: од Сарета породица Саредова, од Алоне породица Алонова, од Алила породица Алилова.

²⁷ То су породице Завулонове, а међу њима беше избројаних шездесет хиљада и пет стотина.

²⁸ Синови Јосифови по породицама својим: Манасија и Јефрем;

²⁹ синови Манасијини: од Махира породица Махирова, а Махир роди Галада, од ког је породица Галадова.

³⁰ Ово су синови Галадови; од Ахијезера породица Ахијезерова; од Хелека породица Хелекова.

³¹ Од Есрила породица Есрилова, од Сихема породица Сихемова;

³² од Симаера породица Симаерова; од Офера породица Оферова;

³³ а Салпад син Оферов немаше синове него кћери, којима су имена Мала и Нуја и Егла и Мелха и Терса.

³⁴ То су породице Манасијине, а од њих беше избројаних педесет и две хиљаде и седам стотина.

³⁵ Синови, пак, Јефремови по породицама својим: од Сутала породица Суталова; од Вехера породица Вехерова; од Тахана породица Таханова.

³⁶ А ово су синови Суталови: од Ерана породица Еранова.

³⁷ То су породице синова Јефремових; а међу њима беше избројаних тридесет и две хиљаде и пет стотина. То су синови Јосифови по породицама својим.

³⁸ А синови Венијаминови по породицама својим: од Веле породица Велина; од Асвила породица Асвилова; од Ахирама породица Ахирамова;

³⁹ од Суфама породица Суфамова; од Уфама породица Уфамова.

⁴⁰ А Велини синови беху: Адер и Наман; од Адера породица Адерова; од Намана породица Наманова.

⁴¹ То су синови Венијаминови по породицама својим, а међу њима беше избројаних четрдесет и пет хиљада и шест стотина.

⁴² А ово су синови Данови по породицама својим: од Самеја породица Самејева; то је род Данов по породицама својим.

⁴³ У свим породицама Самејевим беше избројаних шездесет и четири хиљаде и четири стотине.

⁴⁴ Синови Асирови по породицама својим: од Јамина породица Јаминова; од Јесуја породица Јесујева; од Верија породица Веријина.

⁴⁵ Синови Веријини: од Ховера породица Ховерова; од Мелхила породица Мелхилова.

⁴⁶ А кћери Асировој беше име Сара.

⁴⁷ То су породице синова Асирових; а међу њима беше избројаних педесет и три хиљаде и четири стотине.

⁴⁸ Синови Нефталимови по породицама својим: од Асила породица Асилова; од Гунија породица Гунијева.

⁴⁹ Од Јесера породица Јесерова; од Селима породица Селимова.

⁵⁰ То је род Нефталимов по породицама својим, а међу њима беше избројаних четрдесет и пет хиљада и четири стотине.

51 То су избројани међу синовима Израилљевим, шест стотина и једна хиљада и седам стотина и тридесет.

52 А Господ рече Мојсију говорећи:

53 Тим нека се подели земља у наследство према броју имена;

54 којих има више, подај им веће наследство, а којих има мање, њима мање; сви према броју избројаних својих нека имају наследство.

55 Али жребом нека се подели земља: по именима племена отаца својих нека добију наследство.

56 Ждребом нека се подели свакоме племену, било велико или мало.

57 А ово су избројани између Левита по породицама својим: од Гирсона породица Гирсонова; од Ката породица Катова; од Мерарија породица Мераријева.

58 Ово су породице Левијеве: породица Ловенијева, породица Хевронова, породица Мелијева, породица Мусијева, породица Корејева. А Кат је родео Амрама.

59 А име је жени Амрамовој Јохаведа, кћи Левијева, која му се родила у Мисиру; а она роди Амраму Арона и Мојсија, и Марију сестру њихову.

60 А Арону се роди Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар.

61 Али Надав и Авијуд погибоше кад принесоше туђ огањ пред Господом.

62 И беше их избројаних двадесет и три хиљаде, свега мушкиња од једног месеца и више; и не бише бројани међу синове Израилљеве, јер им није дано наследство међу синовима Израилљевим

⁶³ То су избројани, кад Мојсије и Елеазар свештеник избројаше синове Израилјеве у пољу моавском на Јордану према Јерихону.

⁶⁴ А међу њима не беше ниједан од оних које избројаше Мојсије и Арон, свештеник, кад бројаше синове Израилјеве у пустињи синајској.

⁶⁵ Јер Господ беше рекао за њих: Помреће у пустињи. И не оста их ни један осим Халева, сина Јефонииног и Исуса сина Навиног.

27

Право наследства кћери. Исус посвећен за следбеника Мојсијевог.

¹ Тада дођоше кћери Салпада, сина Офера сина Галада сина Махира сина Манасииног, од племена Манасије сина Јосифовог, а имена им беху Мала, Нуја, Егла, Мелха и Терса.

² И стадоше пред Мојсија и пред Елеазара свештеника и пед кнезове и сав збор на вратима шатора од састанка, и рекоше:

³ Отац наш умре у пустињи, али не беше у друштву с онима који се побунише на Господа у буни Корејевој, него умре од греха свог, а не остави синове.

⁴ Зашто да се истреби име оца нашег из породице његове зато што није имао сина? Дај нам наследство међу браћом оца нашег.

⁵ И изнесе Мојсије ствар њихову пред Господа.

⁶ А Господ рече Мојсију говорећи:

⁷ Право говоре, кћери Салпадове; подај им право да имају наследство међу браћом оца свог, и принеси наследство оца њиховог на њих.

⁸ А синовима Израилџевим кажи и реци: Кад ко умре, а нема сина, онда пренесите наследство његово на кћер његову;

⁹ ако ли ни кћери нема, онда подајте наследство његово браћи његовој;

¹⁰ ако ли ни браће нема, онда подајте наследство његово браћи оца његовог;

¹¹ ако ли нема ни браћу очеву, онда подајте наследство његово ономе ко му је најближи у роду његовом, и нека је његово. И то нека буде синовима Израилџевим закон за суђење, како заповеди Господ Мојсију.

¹² Још рече Господ Мојсију: Изиђи на гору ову аваримску, и види земљу коју сам дао синовима Израилџевим.

¹³ И кад је видиш, прибратеш се к роду свом и ти, као што се прибратео Арон, брат твој.

¹⁴ Јер не послушасте речи моје у пустињи Сину у свађи народној, кад је требало да ме прославите на води пред очима њиховим. То је вода од свађе у Кадису у пустињи Сину.

¹⁵ И рече Мојсије Господу говорећи:

¹⁶ Господе Боже духовима и сваком телу, постави човека над овим збором,

¹⁷ који ће излазити пред њима и који ће долазити пред њима, који ће их изводити и опет доводити, да не би био збор Господњи као овце које немају пастира.

¹⁸ А Господ рече Мојсију: Узми к себи Исуса сина Навиног, човека у коме је дух мој, и метни руку своју на њ,

¹⁹ и изведи га пред Елеазара свештеника и пред сав збор, и подај му заповести пред њима.

²⁰ И подај му од славе своје, да га слуша сав збор синова Израилјевих.

²¹ И нека стаје пред Елеазара свештеника да га пита за суд Урим пред Господом; по заповести Његовој нека полазе и по заповести Његовој нека долазе он и сви синови Израилјеви с њим и сав збор.

²² И учини Мојсије како му заповеди Господ; и узевши Исуса постави га пред Елеазара свештеника и пред сав збор.

²³ И метну руке своје на њ, и даде му заповести, како беше заповедио Господ преко Мојсија.

28

Понављање закона о жртвама: свагдашњој, суботној, у почетку месеца, пасхалној, тројичној.

¹ Још рече Господ Мојсију говорећи:

² Заповеди синовима Израилјевим, и реци им: Приносе моје, хлеб мој, жртве што ми се сажижу за угодни мирис, пазите да ми приносите на време.

³ Реци им дакле: Ово је жртва огњена што ћете приносити Господу: два јагњета од године здрава, сваки дан на жртву паљеницу без престанка.

⁴ Једно јагње прinesi ујутру, а друго јагње прinesi увече.

⁵ И десетину ефе белог брашна за дар смешаног с четвртином ина чистог уља.

⁶ То је жртва паљеница свагдашња, која би прinesена на гори синајској за мирис угодни, жртва огњена Господу.

⁷ И налив њен да буде четврт ина на свако јагње; у светињи приноси налив доброг пића Господу.

⁸ А друго јагње прinesi увече; дар као ујутру и налив његов прinesi за жртву огњену, за угодни мирис Господу.

⁹ А у суботу два јагњета од године здрава, и две десетине белог брашна смешаног с уљем за дар с наливом његовим.

¹⁰ То је суботна жртва паљеница сваке суботе, осим свагдашње жртве паљенице и налива њеног.

¹¹ И у почетак месеца својих приносите Господу жртву паљеницу, по два телета и једног овна и седам јагањаца од године здравих;

¹² и три десетине белог брашна помешаног с уљем за дар на свако теле, и две десетине белог брашна помешаног с уљем за дар на овна;

¹³ и по једну десетину белог брашна помешаног с уљем за дар на свако јагње; то је жртва паљеница на угодни мирис, жртва огњена Господу.

¹⁴ А налив њихов да буде вина по ина на теле, трећина ина на овна, и четврт ина на јагње. То је жртва паљеница у почетак месеца, сваког месеца у години.

¹⁵ И јарца једног за грех, осим свагдашње жртве паљенице, приносите Господу с наливом његовим.

¹⁶ А првог месеца четрнаести дан да је пасха Господу;

¹⁷ а петнаести дан тог месеца празник: седам дана једите пресне хлебове.

¹⁸ Први дан нека је сабор свети; никакав посао ропски не радите.

¹⁹ Него принесите Господу жртву паљеницу, два телета и једног овна и седам јагањаца од године, све да вам је здраво;

²⁰ а дар уз њих белог брашна помешаног с уљем три десетине уза свако теле и две десетине уз овна принесите.

²¹ По једну десетину принесите уза свако јагње од оних седам јагањаца;

²² и једног јарца за грех, ради очишћења вашег.

²³ То принесите осим јутарње жртве паљенице, која је жртва свагдашња.

²⁴ Тако приносите сваки дан за оних седам дана, да буде јело, жртва огњена на угодни мирис Господу, осим свагдашње жртве паљенице и њен налив приносите.

²⁵ И седми дан да имате свети сабор; посао ропски ниједан не радите.

²⁶ И на дан првина, кад приносите нов дар Господу после својих недеља, да имате сабор свети, ниједан посао ропски не радите;

²⁷ него принесите жртву паљеницу за угодни мирис Господу, два телета, једног овна седам јагањаца од године;

²⁸ и дар уз њих: белог брашна помешаног с уљем по три десетине уз теле, две десетине уз овна,

²⁹ по једну десетину уза свако јагње од оних седам јагањаца;

³⁰ једног јарца, ради очишћења вашег.

³¹ Принесите то, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног; а све нека вам је здраво с наливом својим.

29

Понављање закона о жртвама о трубном дану, о дану очишћења и о свечаности у сеници.

¹ А седмог месеца први дан да имате свети сабор; посао ропски ниједан не радите; то да вам је трубни дан.

² И принесите жртву паљеницу за мирис угодни Господу, једно теле, једног овна, седам јагањаца од године здравих;

³ а дар уз њих белог брашна смешаног с уљем три десетине уз теле и две десетине уз овна,

⁴ и по једну десетину уз свако јагње од седам јагањаца;

⁵ и једног јарца за грех, ради очишћења вашег;

⁶ осим жртве паљенице у почетку месеца и дара њеног, и осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њихових по уредби њиховој, за мирис угодни, за жртву огњену Господу.

⁷ И десети дан тог месеца седмог да имате свети сабор; и мучите душе своје; не радите никакав посао;

⁸ него принесите Господу за мирис угодни жртву паљеницу, једно теле, једног овна, седам јагањаца од године, а нека вам је здраво;

⁹ и дар уз њих белог брашна помешаног с уљем три десетине уз теле, две десетине уз овна,

¹⁰ по једну десетину уза свако јагње од оних седам јагањаца;

¹¹ јарца једног за грех, осим жртве за грех ради очишћења, и осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њихових.

¹² И петнаести дан тог месеца седмог да имате свети сабор; ниједан посао ропски не радите; него празнујте празник Господу седам дана.

¹³ И принесите жртву паљеницу, огњену жртву за угодни мирис Господу, тринаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године, а нека су здрави;

¹⁴ и дар уз њих брашна белог смешана с уљем по три десетине уза свако теле од тринаест телаца, по две десетине уза сваког овна од она два овна,

¹⁵ и по једну десетину уза свако јагње од оних четрнаест јагањаца;

¹⁶ и једног јарца за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

¹⁷ А други део дванаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравих,

¹⁸ и дар њихов и налив њихов, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њиховом, како је уређено;

¹⁹ и јарца једног за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

²⁰ А трећи дан једанаест телаца, два овна и четрнаест јагањаца од године здравих;

²¹ и дарове њихове и наливе њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њиховом, како је уређено;

²² и једног јарца за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

²³ А четврти дан десет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравих;

²⁴ и дар њихов и наливе њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њиховом, како је уређено;

²⁵ и једног јарца за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

²⁶ А пети дан девет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравих;

²⁷ и дар њихов и наливе њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њиховом, како је уређено;

²⁸ и једног јарца за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

²⁹ А шести дан осам телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравих,

³⁰ и дар њихов и наливе њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њиховом, како је уређено;

³¹ и једног јарца за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

³² А седми дан седам телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравих,

³³ и дар њихов и наливе њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њиховом, како је уређено;

³⁴ и јарца за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

³⁵ А осми дан да вам је празник; ниједан посао ропски не радите.

³⁶ Него принесите жртву паљеницу, жртву огњену за угодни мирис Господу, једно теле, једног овна, седам јагањаца од године здравих.

³⁷ И дар њихов и наливе њихове, уз теле, уз овна и уз јагањце, по броју њиховом, како је уређено;

³⁸ и једног јарца за грех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њеног и налива њеног.

³⁹ То приносите Господу на празнике своје, осим оног што бисте по завету или од своје воље принели за жртве паљенице или дарове или наливе или жртве захвалне.

30

Закон о заветима.

¹ И каза Мојсије синовима Израиљевим све што заповеди Господ.

² И рече Мојсије кнезовима од племена синова Израилљевих говорећи: Ово је заповедио Господ.

³ Кад који човек учини завет Господу, или се закуне везавши се душом својом, нека не погази речи своје, него нека учини све што изађе из уста његових.

⁴ А кад жена учини завет Господу или се веже у младости својој, докле је у кући оца свог,

⁵ и чује отац њен за завет њен или како се везала душом својом, па јој отац не рече ништа, онда да су тврди сви завети њени, и све чим је везала душу своју да је тврдо.

⁶ Ако ли отац њен порече то онај дан кад чује, завети њени и чим је год везала душу своју, ништа да није тврдо; и Господ ће јој опростити, јер отац њен порече.

⁷ Ако ли се уда па има на себи завет или изрече шта на уста своја чим би се везала,

⁸ а муж њен чувши не рече јој ништа онај дан кад чује, онда да су тврди завети њени, и тврдо да је све чим је везала душу своју.

⁹ Ако ли муж њен кад чује онај дан порече, укида се завет који је био на њој или што је изрекла на уста своја те се везала; и Господ ће јој опростити.

¹⁰ А завет који учини удовица или пуштеница, и све чим веже душу своју, да јој је тврдо.

¹¹ Али ако буде у кући мужа свог учинила завет и за шта везала душу своју заклетвом,

¹² и муж њен чувши оћути и не порече, тада да су тврди сви завети њени, и да је тврдо све за шта је везала душу своју.

¹³ Ако ли то порече муж њен онај дан кад чује, сваки завет који би изашао из уста њених и све

чим би везала душу своју да није тврдо; муж је њен порекао, и Господ ће јој опростити.

¹⁴ Сваки завет и све за шта би се везала заклетвом да мучи душу своју, муж њен потврђује и укида.

¹⁵ Ако би муж њен од дана до дана ћутао, онда потврђује све завете њене и све за шта би се везала; потврђује, јер јој не порече у онај дан кад чу.

¹⁶ Ако ли порече пошто чује, сам ће носити грех њен.

¹⁷ Ово су наредбе, које заповеди Господ Мојсију за мужа и жену, за оца и кћер у младости њеној, докле је у кући оца свог.

31

Победа над Мадитјанцима и велики плен.

¹ Опет рече Господ Мојсију говорећи:

² Освети синове Израилеве на Мадитјанима, па ћеш се онда прибрати к роду свом.

³ И Мојсије рече народу говорећи: Опремите између себе људе на војску да иду на Мадитјане да учине освету Господњу на Мадитјанима,

⁴ по хиљаду од племена, од сваког племена Израилевог опремите на војску.

⁵ И дадоше од хиљада Израилевих по хиљаду од сваког племена, дванаест хиљада опремише на војску.

⁶ И посла Мојсије по хиљаду од сваког племена на војску, и с њима Финеса, сина Елеазара свештеника, и у њега беху судови свети и трубе.

⁷ И завојштише на Мадитјане, како заповеди Господ Мојсију, и побише све мушкиње.

⁸ Побише и царева мадијанске, с другима које им побише, Евина и Рокома и Сура и Ура и Ровока, пет царева мадијанских, и Валама сина Веоровог убише мачем.

⁹ И заробише синови Израилјеви жене Мадијанке и децу њихову, и запленише сву стоку њихову, крупну и ситну, и све благо њихово.

¹⁰ А места њихова у којима живљаху и градове њихове све попалише огњем.

¹¹ И све робље и сав плен, људе и стоку, узеше;

¹² и поведоше к Мојсију и Елеазару свештенику и ка збору синова Израилјевих, и робље и остали плен и добит у логор на пољу моавском, које је на Јордану према Јерихону.

¹³ А Мојсије и Елеазар свештеник и сви кнезови од збора изиђоше им на сусрет из логора.

¹⁴ И Мојсије се разгневи на војводе, на хиљаднике и стотинаре, који се враћаху с војске;

¹⁵ и рече им Мојсије: А што остависте у животу све жене?

¹⁶ Та оне по речи Валамовој навратише синове Израилјеве да згреше Господу с Фегора, те дође она погибија на народ Господњи.

¹⁷ Зато сада побијте сву децу мушку, и све жене побијте, које су познале човека.

¹⁸ А девојке, које не познаше човека, оставите у животу.

¹⁹ А ви останите изван логора седам дана; сваки који је убио кога и који се дотакао убијенога очистите се трећи дан и седми дан, себе и робље своје.

²⁰ И све хаљине и све ствари кожне и све што је од кострети и све судове дрвене очистите.

²¹ И рече Елеазар свештеник војницима, који беху ишли на војску: Ово је наредба и закон што

је Господ заповедио Мојсију:

²² Злато, сребро, бронзу, гвожђе, коситер и олово,

²³ шта год подноси ватру, пропустите кроз ватру, и очистиће се, али пошто се очисти водом очишћења; а шта год не подноси ватру, пропустите кроз воду.

²⁴ И оперите хаљине своје седми дан, и бићете чисти; и онда ћете ући у логор.

²⁵ Још рече Господ Мојсију говорећи:

²⁶ Изброј све што је заплењено, људе и стоку, ти и Елеазар свештеник и поглавари од племена народних.

²⁷ И раздели све заплењено на двоје: на војнике који су ишли на војску и на сав збор.

²⁸ И узми део за Господа од војника који су ишли на војску, по једну душу од педесет, и од људи и од говеда и од магараца и од оваца.

²⁹ Од њихове половине то узмите, и подајте Елеазару свештенику за принос Господу.

³⁰ И од половине која допаде синовима Израилевим узми по једно од педесет, и од људи и од говеда и од магараца и од оваца и од сваке стоке, и то подај Левитима који раде шта треба за шатор Господњи.

³¹ И учини Мојсије и Елеазар свештеник како заповеди Господ Мојсију.

³² И беше плена, што оста од плена који заплени војска: шест стотина и седамдесет и пет хиљада оваца,

³³ и седамдесет и две хиљаде говеда,

³⁴ и шездесет и једна хиљада магараца,

³⁵ и женскиња што не беше познало човека, свега тридесет и две хиљаде душа.

³⁶ А у половини, у делу оних који беху ишли на војску, беше на број три стотине и тридесет и седам хиљада и пет стотина оваца,

³⁷ а од тога део Господу беше шест стотина и седамдесет и пет оваца:

³⁸ И тридесет и шест хиљада говеда, а од тога део Господу седамдесет и два;

³⁹ и тридесет хиљада и пет стотина магараца, а од тога део Господу шездесет и један;

⁴⁰ и шеснаест хиљада душа људских, а од тога део Господу тридесет и две душе.

⁴¹ И даде Мојсије Елеазару свештенику део за принос Господу, као што му заповеди Господ.

⁴² А од друге половине, која допаде синовима Израиљевим, коју узе Мојсије од људи који беху ишли на војску,

⁴³ а и у тој половини, која допаде збору, беше три стотине и тридесет и седам хиљада и пет стотина оваца,

⁴⁴ тридесет и шест хиљада говеда,

⁴⁵ тридесет хиљада и пет стотина магараца,

⁴⁶ и шеснаест хиљада душа људских.

⁴⁷ Од те половине, која допаде синовима Израиљевим, узе Мојсије по једно од педесет, и од људи и од стоке, и даде Левитима који раде шта треба за шатор Господњи, као што му Господ заповеди.

⁴⁸ И приступише к Мојсију војводе, хиљадници и стотинари,

⁴⁹ и рекоше му: Слуге твоје пребројаше војнике који беху под нашом руком, и ниједног није мање.

⁵⁰ Зато приносимо Господу принос, сваки што је ко задобио, златних заклада, копача, наруквица, прстена, ободаца и ланчића, да би се очистиле душе наше пред Господом.

⁵¹ И узе Мојсије и Елеазар свештеник од њих злато, свакојаке закладе.

⁵² А беше свега злата принесеног, што принесоше Мојсију хиљадници и стотинари, шеснаест хиљада и седам стотина и педесет сикала.

⁵³ А војници задржаше себи шта који беше запленио.

⁵⁴ И узевши Мојсије и Елеазар злато од хиљадника и стотинара, унесоше га у шатор од састанка за спомен синовима Израиљевим пред Господом.

32

Подела земље источно од Јордана.

¹ А синови Рувимови и синови Гадови имаху врло много стоке, и видеше земљу јазирску и земљу галадску да је добра за стоку.

² И дошавши синови Гадови и синови Рувимови рекоше Мојсију и Елеазару свештенику и кнезовима од збора говорећи:

³ Атарот и Девон и Јазир и Намра и Есевон и Елеалија и Севама и Навав и Веан,

⁴ та је земља, коју Господ покори збору израиљском, добра за стоку, а слуге твоје имају стоке.

⁵ Ако смо, рекоше, нашли милост пред тобом, нека се та земља даде слугама твојим у наследство, немој нас водити преко Јордана.

⁶ А Мојсије рече синовима Гадовим и синовима Рувимовим: Браћа ће ваша ићи на војску, а ви хоћете овде да останете?

⁷ Зашто обарате срце синовима Израиљевим да не пређу у земљу коју им је дао Господ?

⁸ Тако су учинили оци ваши, кад их послах из Кадис-Варније да уходе земљу;

⁹ и отидоше до потока Есхола, и уходише земљу; и оборише срце синовима Израилевим да не иду у земљу коју им даде Господ;

¹⁰ и разгневи се онда Господ, и закле се говорећи:

¹¹ Неће ти људи који изађоше из Мисира, од двадесет година и више, видети земље за коју се заклех Авраму, Исаку и Јакову, јер се не држаше мене сасвим,

¹² осим Халева, сина Јефонијиног Кенезеја и Исуса сина Навиног, јер се сасвим држаше Господа.

¹³ И разгневи се Господ на Израилџа, и учини те се потуцаше по пустињи четрдесет година, докле не помре сав онај нараштај који чињаше зло пред Господом.

¹⁴ А ви сада изађосте на место отаца својих, род грешних људи, да умножавате жестину гнева Господњег на Израилџа.

¹⁵ Ако се одвратите од њега, Он ће га још оставити у пустињи, и тако ћете упропастити сав онај народ.

¹⁶ А они приступише опет к њему, и рекоше му: Ми смо ради само торове начинити овде за стада своја и градове за децу своју.

¹⁷ А сами ћемо наоружани јуначки поћи пред синовима Израилевим, докле их не одведемо на њихово место; а наша деца нека стоје у градовима тврдим ради становника те земље.

¹⁸ Нећемо се вратити кућама својим докле синови Израилјеви не приме сваки своје наследство.

¹⁹ Нити ћемо узети наследство с њима с

оне стране Јордана ни даље, ако нам допадне наследство с ове стране Јордана према истоку.

²⁰ Тада им рече Мојсије; ако ћете учинити тако и ићи под оружјем пред Господом на војску,

²¹ ако сваки од вас под оружјем пређе преко Јордана пред Господом, докле не отера испред себе непријатеља својих,

²² и докле се не покори земља пред Господом, па се онда вратите и не згрешите Господу ни Израилју, онда ће ова земља припасти вама у наследство пред Господом.

²³ Ако ли не учините тако, гле, згресићете Господу, и знајте да ће вас грех ваш стићи.

²⁴ Градите себи градове за децу своју и торове за стоку своју; и шта је изашло из уста ваших, учините.

²⁵ И рекоше Мојсију синови Гадови и синови Рувимови говорећи: Слуге ће твоје учинити како господар наш заповеда.

²⁶ Деца наша и жене наше, стада наша и сва стока наша овде ће остати у градовима галадским;

²⁷ а слуге ће твоје прећи сваки наоружан, да се бије пред Господом, као што говори господар наш.

²⁸ Тада Мојсије заповеди за њих Елеазару свештенику и Исусу сину Навином и главарима од домова отачких међу синовима Израилјевим,

²⁹ и рече им: Ако пређу синови Гадови и синови Рувимови с вама преко Јордана, сви оружани, да се бију пред Господом, и кад вам буде земља покорена, онда подајте њима земљу галадску у наследство.

³⁰ Ако ли не пређу с вама под оружјем, онда нека им буде наследство међу вама у земљи хананској.

³¹ И одговорише синови Гадови и синови Рувимови говорећи: Како је Господ казао слугама

твојим тако ћемо учинити.

³² Прећи ћемо под оружјем пред Господом у земљу хананску, а наше наследство да буде с ове стране Јордана.

³³ И даде Мојсије синовима Гадовим и синовима Рувимовим и половини племена Манасије сина Јосифовог царство Сиона, цара аморејског и царство Ога, цара васанског, земљу и градове по међама њеним, градове оне земље унаоколо.

³⁴ И саградише синови Гадови Девон и Атарот и Ароир.

³⁵ И Атрот-Софан и Јазир и Јогвеју,

³⁶ и Вет-Нимру и Вет-Аран, градове тврде, и торове за стоку.

³⁷ А синови Рувимови саградише Есевон и Елеалију и Киријатајим,

³⁸ и Навон и Валмеон преденувши им имена, и Сивму; и надеше друга имена градовима које саградише.

³⁹ А синови Махира, сина Манасијевог отидоше у Галад, и узеше га, и изагнаше Амореје који беху онде.

⁴⁰ И Мојсије даде Галад Махиру сину Манасијевог, који се онде насели.

⁴¹ И Јаир, син Манасијин отиде и узе села њихова и прозва их села Јаинова.

⁴² И Навав отиде и узе Кенат са селима његовим, и прозва га Навав по имену свом.

33

Списак места где су били околи. Заповест о истеривању Хананеја.

¹ Ово су путеви синова Израилљевих кад изађоше из земље мисирске у четама својим под управом Мојсијевом и Ароновом.

² И Мојсије пописа како изиђоше и где стајаше по заповести Господњој; и ово су путеви њихови како путоваше.

³ Пођоше из Рамесе првог месеца петнаести дан, сутрадан после пасхе, и изиђоше синови Израилљеви руком подигнутом пред очима свих Мисираца.

⁴ А Мисирци погребавашу првенце које поби Господ међу њима, кад и на боговима њиховим изврши Господ судове.

⁵ И отишавши синови Израилљеви из Рамесе стадоше у логор у Сохоту.

⁶ А из Сохота отишавши стадоше у логор у Етаму, који је на крај пустиње.

⁷ А из Етаме отишавши савише к Ироту, који је према Велсефону и стадоше у логор пред Магдалом.

⁸ А од Ирота отишавши пређоше преко мора у пустињу, и ишавши три дана преко пустиње Етама стадоше у логор у Мери.

⁹ А из Мере отишавши дођоше у Елим, где беше дванаест студенаца и седамдесет палмових дрвета, и онде стадоше у логор.

¹⁰ А из Елима отишавши стадоше у логор код Црвеног Мора.

¹¹ И отишавши од Црвеног Мора стадоше у логор у пустињи Сину.

¹² А из пустиње Сина отишавши стадоше у логор у Рафаку.

¹³ А из Рафака отишавши стадоше у логор у Елусу.

¹⁴ А из Елуса отишавши стадоше у логор у Рафидину, где немаше народ воде да пије.

¹⁵ А из Рафидина отишавши стадоше у логор у пустињи синајској.

¹⁶ А из пустиње синајске отишавши стадоше у логор у Киврот-Атави.

¹⁷ А из Киврот-Атаве отишавши стадоше у логор у Асироту.

¹⁸ А из Асирота отишавши стадоше у логор у Ратаму.

¹⁹ А из Ратама отишавши стадоше у логор у Ремнон-Фаресу.

²⁰ А из Ремнон-Фареса отишавши стадоше у логор у Лемвону.

²¹ А из Лемвона отишавши стадоше у логор у Ресану.

²² А из Ресана отишавши стадоше у логор у Макелату.

²³ А из Макелата отишавши стадоше у логор код горе Сафера.

²⁴ А од горе Сафера отишавши стадоше у логор у Хараду.

²⁵ А из Харада отишавши стадоше у логор у Макидоту.

²⁶ А из Макидота отишавши стадоше у логор у Катату.

²⁷ А из Катата отишавши стадоше у логор у Тарату.

²⁸ А из Тарата отишавши стадоше у логор у Метеку.

²⁹ А из Метека отишавши стадоше у логор у Аселмону.

³⁰ А из Аселмона отишавши стадоше у логор у Мосироту.

³¹ А из Мосирота отишавши стадоше у логор у Ванакану.

³² А из Ванакана отишавши стадоше у логор на планини Гададу.

³³ А са планине Гадада отишавши стадоше у логор у Етавати.

³⁴ А из Етавате отишавши стадоше у логор и Еврону.

³⁵ А из Еврона отишавши стадоше у логор у Гесион-Гаверу.

³⁶ А из Гесион-Гавера отишавши стадоше у логор у пустињи Сину, а то је Кадис.

³⁷ А из Кадиса отишавши стадоше у логор код горе Ора не међи земље едомске.

³⁸ И изиђе Арон свештеник на гору Ор по заповести Господњој, и умре онде четрдесете године по изласку синова Израилјевих из земље мисирске, први дан петог месеца.

³⁹ А Арону беше сто и двадесет и три године кад умре на гори Ору.

⁴⁰ Тада чу Хананеј, цар арадски, који живљаше на југу у земљи хананској, да иду синови Израилјеви.

⁴¹ Потом отишавши од горе Ора стадоше у логор у Селмону.

⁴² А из Селмона отишавши стадоше у логор у Финону.

⁴³ А из Финона отишавши стадоше у логор у Овоту.

⁴⁴ А из Овота отишавши стадоше у логор на хумовима аваримским на међи моавској.

⁴⁵ А од тих хумова отишавши стадоше у логор у Девон-Гаду.

⁴⁶ А из Девон-Гада отишавши стадоше у логор у Гелмон-Девлатаиму.

⁴⁷ А из Гелмон-Девлатаима отишавши стадоше у логор у планинама аваримским према Нававу.

⁴⁸ А из планина аваримских отишавши стадоше у логор у пољу моавском на Јордану према Јерихону.

⁴⁹ И стајаху у логору крај Јордана од Есимота до Вел-Сатима у пољу моавском.

⁵⁰ И рече Господ Мојсију у пољу моавском на Јордану према Јерихону говорећи:

⁵¹ Кажи синовима Израиљевим и реци им: Кад прећете преко Јордана у земљу хананску,

⁵² отерајте од себе све који живе у оној земљи, и потрите све слике њихове резане, и све слике њихове ливене потрите, и све висине њихове оборите.

⁵³ А кад их истерате из земље, населите се у њој; јер сам вама дао ону земљу да је ваша.

⁵⁴ И разделите је у наследство жребом на породице своје; којих има више, њима веће наследство подајте; а којих има мање, њима подајте мање наследство; које место коме жребом допадне, оно нека му буде; на племена отаца својих разделите наследство.

⁵⁵ Ако ли не отерате од себе оних који живе у оној земљи, онда ће они које оставите бити трње очима вашим и остани вашим боковима, и пакостиће вам у земљи у којој ћете живети.

⁵⁶ И шта сам мислио учинити њима, учинићу вама.

34

Границе земље Хананске. Како ће се поделити и ко ће је поделити.

¹ Још рече Господ Мојсију говорећи:

² Заповеди синовима Израиљевим и реци им: Кад дођете у земљу хананску, та ће вам земља припасти у наследство, земља хананска с међама својим.

³ Јужни крај да вам је од пустиње Сина, уз међу едомску, и да вам је јужна међа од брега сланог мора на исток;

⁴ и та међа нека се савије од југа к Акравиму и иде до Сина, и нека се пружи од југа преко Кадис-Варније, а отуда нека изиђе на село Адар и иде до Аселмона;

⁵ потом нека се савије та међа од Аселмона до потока мисирског и иде до мора.

⁶ А западна међа да вам буде велико море; то да вам је западна међа.

⁷ А северна међа ово да вам буде: од великог мора повуците себи међу до горе Ора;

⁸ а од горе Ора повуците себи међу како се иде у Емат, и та међа нека иде на Седад;

⁹ и нека иде та међа до Зефрона, и крај нека јој буде код села Енана, то да вам буде северна међа.

¹⁰ А с истока повуците себи међу од села Енана до Сефама;

¹¹ а од Сефама нека иде та међа к Ривли, с истока Аину, и нека иде даље та међа докле дође до мора Хинерота к истоку;

¹² и нека се спусти та међа ка Јордану, и нека изађе на слано море. Та ће земља бити ваша с међама својим унаоколо.

¹³ И каза Мојсије синовима Израиљевим говорећи: То је земља коју ћете добити у наследство жребом, за коју је заповедио Господ да је добије девет племена и по.

¹⁴ Јер племе синова Рувимових по породицама отаца својих, и племе синова Гадових по

породицама отаца својих, и половина племена Манасијиног примише своје наследство.

¹⁵ Ова два племена и по примише наследство своје с ову страну Јордана према Јерихону с источне стране.

¹⁶ Опет рече Господ Мојсију говорећи:

¹⁷ Ово су имена људи који ће вам разделити у наследство земљу: Елеазар свештеник и Исус син Навин.

¹⁸ И по једног кнеза из сваког племена узмите да дели земљу.

¹⁹ А ово су имена тих људи: од племена Јудиног Халев син Јефонијин,

²⁰ од племена синова Симеунових Самуило син Емијудов,

²¹ од племена Венијаминовог Елдад син Хаслонов,

²² од племена синова Данових кнез Вокор син Јеклинов,

²³ од синова Јосифових: од племена синова Манасијиних кнез Анило син Суфидов,

²⁴ од племена синова Јефремових, кнез Камуило син Сафтанов,

²⁵ од племена синова Завулонових кнез Елисафан син Харнахов,

²⁶ од племена синова Исахарових кнез Фалтило син Озаинов,

²⁷ од племена синова Асирових кнез Ахиор син Селемијин,

²⁸ и од племена Нефталимовог кнез Фадаило син Амијудов.

²⁹ Овима заповеди Господ да разделе наследство синовима Израиљевим у земљи хананској.

35

О градовима Левита и о градовима за уточиште.

¹ Још рече Господ Мојсију у пољу моавском на Јордану према Јерихону говорећи:

² Заповеди синовима Израилевим нека даду од наследства свог Левитима градове, где ће живети; и подграђа око градова подајте им,

³ да у градовима живе, а у подграђима њиховим да им стоји стока и имање њихово и све животиње њихове.

⁴ А подграђа која дате Левитима нека буду на хиљаду лаката далеко од зидова градских унаоколо.

⁵ Зато измерите иза сваког града на исток две хиљаде лаката, и на југ две хиљаде лаката, и на запад две хиљаде лаката, и на север две хиљаде лаката, тако да град буде у среди. Толика нека буду подграђа њихова.

⁶ А од градова које дате Левитима одвојте шест градова за уточиште, да онамо утече ко би кога убио; и осим њих подајте им четрдесет и два града.

⁷ Свега градова, које ћете дати Левитима да буде четрдесет и осам градова, сваки са својим подграђем.

⁸ А тих градова што ћете дати од наследства синова Израилевих, од оних који имају више подајте више, а од оних који имају мање подајте мање; сваки према наследству које ће имати нека да од својих градова Левитима.

⁹ Још рече Господ Мојсију говорећи:

¹⁰ Реци синовима Израиљевим и кажи им: Кад пређете преко Јордана у земљу хананску,

¹¹ од градова који вам допадну одвојте градове за уточиште да у њих утече крвник који убије кога нехотице.

¹² И ти ће вам градови бити уточишта од осветника, да не погине крвник докле не стане на суд пред збор.

¹³ И тако од тих градова које дате шест градова биће вам уточишта.

¹⁴ Три таква града подајте с ове стране Јордана, а три града подајте у земљи хананској, ти градови нека буду уточишта.

¹⁵ Синовима Израиљевим и дошљаку и странцу, који се бави међу њима, нека тих шест градова буду уточишта, да утече у њих ко год убије кога нехотице.

¹⁶ Али ако гвожђем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

¹⁷ И ако каменом из руке, од ког може човек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

¹⁸ Или ако дрветом из руке, од ког може човек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

¹⁹ Осветник нека погуби крвника; кад га удеси, нека га погуби.

²⁰ Ако га из мржње тури, или се баци чим на њ навалице, те онај умре,

²¹ или ако га из непријатељства удари руком, те онај умре, нека се погуби такав убица, крвник је; осветник нека погуби тог крвника кад га удеси.

²² Ако ли га нехотице тури без непријатељства, или се баци на њ чим нехотице,

²³ или каменом од ког може човек погинути, ако се баца на њ нехотице, те онај умре, а није му непријатељ, нити му тражи зла,

²⁴ тада да суди збор између убице и осветника по овом закону.

²⁵ И збор нека избави крвника из руке осветникове и врати га у уточиште његово, куда је утекао, и онде нека остане докле не умре поглавар свештенички, који је помазан светим уљем.

²⁶ Ако крвник како год изиђе преко међе свог уточишта у које је утекао,

²⁷ и нађе га осветник преко међе уточишта његовог, ако крвника убије осветник, неће бити крив за крв.

²⁸ Јер у уточишту свом ваља да стоји докле не умре поглавар свештенички; па кад умре поглавар свештенички, онда треба да се врати крвник у земљу наследства свог.

²⁹ Ово да вам је уредба за суђење од колена до колена по свим становима вашим.

³⁰ Ко би хтео погубити човека, по сведоцима нека погуби крвника; али један сведок не може сведочити да се ко погуби.

³¹ Не узимајте откуп за крвника, који заслужи смрт, него нека се погуби.

³² Ни од оног не узимајте откуп који утече у уточиште, да би се вратио да живи у својој земљи пре него умре свештеник;

³³ да не бисте скврнили земљу у којој сте, јер крв она скврни земљу, а земља се не може очистити од крви која се пролије на њој другачије него крвљу оног који је пролије.

³⁴ Зато не скврните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред

синова Израилљевих.

36

Кћери наследнице не треба да се удају изван племена свог.

¹ Тада приступише старешине из породице синова Галада сина Махира сина Манасијиног од племена синова Јосифових, и рекоше пред Мојсијем и пред кнезовима, главарима од домова отачких међу синовима Израилљевим,

² и говорише: Господару нашем заповеди Господ да подели жребом земљу у наследство синовима Израилљевим; и господар наш има заповест од Господа да да наследство Салпада, брата нашег кћерима његовим.

³ Ако се оне удаду за кога из другог племена синова Израилљевих, онда ће се наследство њихово откупити од наследства отаца наших и додаће се наследство оног племена у које се удаду, и тако ће се део наш окрњити.

⁴ И кад буде опросна година синовима Израилљевим, опет ће остати наследство њихово с наследством оног племена у које се буду удале, и тако ће од наследства племена отаца наших остати откинуто наследство њихово.

⁵ Тада заповеди Мојсије синовима Израилљевим по заповести Господњој говорећи: Право говори племе синова Јосифових.

⁶ Ово заповеди Господ за кћери Салпадове и рече: Нека се удаду за кога им буде воља, али у породици племена свог нека се удаду.

⁷ Да се не би преносило наследство синова Израилљевих од једног племена на друго; јер ће синови Израилљеви држати сваки наследство племена отаца својих.

⁸ И свака кћи у племенима синова Израиљевих којој допадне наследство, нека се удаје за кога из породице племена оца свог, да би синови Израиљеви држали сваки наследство отаца својих,

⁹ да се не би преносило наследство од једног племена синова Израиљевих да држи своје наследство.

¹⁰ Како заповеди Господ Мојсију, тако учинише кћери Салпадове.

¹¹ Јер Мала и Терса и Егла и Мелха и Нуја, кћери Салпадове, удадоше се за синове стричева својих,

¹² у породице синова Манасије сина Јосифовог удадоше се, и оста наследство њихово у племену породице оца њиховог.

¹³ То су заповести и закони, које заповеди Господ преко Мојсија синовима Израиљевим у пољу моавском на Јордану према Јерихону.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8